

MIDNATTSROPET

MARANATA! - Du vår Herre kom! (1 Kor 16:22)

Mission bland barnen i Palavé

Missionsrapport av Karin Vidén , sid 2

Guds rättfärdighet *- en fråga om Kärlek*

*I den yttersta tiden ska orättfärdigheten växa,
och kärleken ska kallna. Men Herre, hjälp oss
att bryta trenden!*

Bibelstudium av Jan Egil Hafsahl, sid 16

Välsignad frukost

Missionsrapport av Karin Vidén

De kommer gående i grupper, välkammade, klädda i sina blå och beige skoluniformer. De vinkar glatt åt oss och är nu på väg till den kommunala Palavéskolan för att få sin undervisning. Skolsalarna är överfulla av elever som trängs och dessa överinskrivningar är ett krasst faktum som alla i samhället talar om.

Dessa elever jag varje morgon möter på min väg till missionscentret och mitt arbete i förskolan har just fått sin frukost och det värmer inombords att se dem, att veta att de är mätta; att de fått en näringsriktig frukost som en start på dagen. De är nu 110 till antalet de barn som får frukost i vår matsal i Palavé, och behovens strida ström har ingen ände. Flera barn står i kö för att skrivas in.

Det var för nu drygt ett år sedan. Vi hade just fått det dystra beskedet att landets Utbildningsministerium tillsammans med Migrationsmyndigheten stiftat nya regler gällande skolorna. Bland annat kom det att innebära att den form av undervisning vi då bedrev med treårig grundläggande läsning, skrivning, matematik etc, inte skulle tillgodoräknas eleverna då de skulle studera vidare i högre årskurser. Efter tre år hos oss skulle de ändå tvingas in i årskurs ett för att komma "rätt väg" in i det landsomfattande skolregistret.

Storasyster på väg till frukosten med sina småsyskon.

Diskussionens vågor gick höga även hos oss en tid, hur ska vi nu gå vidare?

Vi promenerade utefter de leriga svårframkomliga vägarna Veronica och jag. Samtalade och stötte och blötte frågeställningen, hälsade på hos människor, såg barnen som finns där överallt, kände behoven väl ... och så kom svaret: -Barnen behöver frukost!

Weslin fyller sex år!

På den vägen är det, och frukostserveringen har visat sig vara ett mycket välsignat arbete. Det kräver mycket engagemang och resor naturligtvis med stora inköp och god planering, kontroll vid dörren varje morgon, tillagning, renhållning och städning, då så många barn ska få en ordentlig frukost i en fräsch miljö. Ester och Soila, båda ensamstående

mödrar i församlingen, med barn att försörja, har anställning hos oss och de inleder dagen före soluppgången med att sätta fart på grötgrytorna, chokladgrytorna eller vad

det är dagens frukost ska innehålla. De bereder smörgåsar med ägg eller korv och gör färskpressade juicer för att strax efter klockan sju kunna ta emot de första barnen som kommer.

Alla dessa barn vi nu möter varje dag har ju också en födelsedag, men många, ja de flesta av dem uppmärksammas aldrig i hemmet. De vet inte om att de fyller år, att de blir ett år äldre. Sagt och gjort! Vi åkte till en stor leksaksaffär och köpte två säckar fulla med leksaker för barn i skilda åldrar.

Så varje gång ett barn fyller år sjunger vi alla och hurrar vid frukosten, och de får en fin present att ta med hem! Önskar jag kunde beskriva ... de blir så glada!!

Genom detta arbete får vi också kontakt med nya människor hela tiden. Försök föreställa dig att du möter en familj. Pappan är märkt och svårt sjuk i tbc, mamman kämpar för att hålla modet uppe på hela familjen. De tre barnen är två tonåringar och en liten femåring. De lämnade vad de hade i Haiti för att om möjligt ta sig över gränsen till Dominikanska republiken, till sjukvård, för att maken, pappan, skulle överleva. De har ingenting, absolut ingenting!

De står framför dig och du vet att om de ska få hjälp så är det den hjälp du kan ge dem. Inget socialkontor finns att hänvisa till, ingen bostadsförmedling för akuta fall.

Vilken situation! Ja, vi fick vara med om den igår eftermiddag.

Helt plötsligt stod vi där med en hemlös trebarnsfamilj framför oss.

Man brukar säga att man "slår sina kloka huvuden ihop" när man som ett team ska lösa ett problem. Och där stod vi Ester, Berno och jag, med våra "kloka" huvuden ... MEN, någon annan hann före! Någon annan lade tillrätta. Någon annan ledde rätt personer i vår väg, så på ca tre minuter var ett litet enkelt hus i vår närhet hyrt och betalt, bara så där, där vi stod, och vi var på väg med sopborstar för att städa ur det lilla huset. Enkla skolstolar, några skolbord, madrasser, lakan, och annan akuthjälp visade sig finnas i

Varm choklad och korvmacka mättar små magar

vår omedelbara närhet.

Någon hade hört familjens böner om hjälp, och före oss sett deras nöd.

Någon var Gud själv! I skenet från ett stearinljus satt sedan familjen i sitt nya hem då vi senare efter kvällens möte tittade till dem. -Gracias Jesus! upprepade den mycket svårt sjuke pappan med svag stämma då madrasser och bröd bars in. Nu är pappan inlagd på sjukhus för vård. De två ungdomarna har genom vår hjälp kunnat börja i skolan, och yngsta dottern som är fem år är inskriven i vår förskola, och alla tre kommer till oss och får sin frukost.

Det är med stor tacksamhet till Gud vi ser hur dörrar till de mest behövande öppnas.

Då ett steg har tagits har redan den andra foten lyfts för nästa, det är detta som är ett

naturligt sätt att röra sig framåt på. Ingen stress och inget skyndande, men en kontinuerlig vandring. Att bedöma resurserna, personella och ekonomiska, att bedöma förutsättningar och möjligheter för ännu ett steg, innebär alltid en risk för ett stillastående på samma ställe. En sanning är ju också att gräset faktiskt inte är "grönare på andra sidan", utan det vi har det har vi, och med det vi har att tillgå kan nya idéer provas, välsignas och förverkligas. Det är Gud som öppnar och välsignar, och vi får erfara hur han träder in med den kraft och hjälp vi behöver för varje ny dag, med de resurser som han har att sätta in. Vilket spektra! Han vet var han har de sina, de som beder och de som offrar, och vi får se hur Gud verkar på ett förunderligt sätt i och genom människor, för barnen i Palavé. ■

Ester städar huset vi brådskande hyrt till hemlös familj.

Stöd församlingens mission i Dominikanska republiken

För endast 85 kr får ett barn en näringsrik frukost under en hel månad.

Idag har frukostserveringen i Palavé 110 barn inskrivna.

Var med och ge Din gåva till något eller några av barnen.

PG 44 10 05 - 6

MIDNATTSROPET

ANSVARIG UTGIVARE
Berno Vidén berno.viden@midnattsropet.se

CHEFREDAKTÖR
Stina Fridolfsson stina.fridolfsson@midnattsropet.se

REDAKTION
Ulla Näsholm
Emanuel Johansson
emanuel.johansson@midnattsropet.se

Hemsida:
www.midnattsropet.se
 E-post:
info@midnattsropet.se

SPRIDES FRITT!
 Gåvor till tidningen och
 litteraturmissionen,
 Pg 495 46 24-5,
 Bällsta Mediacenter.
 Meddelande om adress-
 ändring sker skriftligt till
 tidningen.

TRYCK
BMC Tryck & Förlag,
 Bromma 2013
 ISSN 1653-5871

© MIDNATTSROPET
 För tillstånd att använda ma-
 terial, kontakta redaktionen.

MARANATA- FÖRSAMLINGEN I STOCKHOLM

BESÖKSADRESS:
 Bällstavägen 100, Bromma
 Pg 44 10 05-6 (Ange ändamål
 på inbetalningen)
 Hemsida: www.maranata.se
 E-post: info@maranata.se
 Mission i Dominikanska rep.
 Info (spanska) maranata.do

**BÄLLSTA
MEDIACENTER**
 Hemsida: www.ballstamediacenter.se
 E-post: bmc@maranata.se

GEMENSAM POSTADRESS
 Box 20134, 161 02 Bromma
 Telefon: 08-98 56 83 Telefax:
 08-98 21 39

Billigt såld frihet

Text: **Berno Vidén**

I bibelns sista bok beskrivs en totalitär makt som *förmår alla* att låta giva sig ett märke på handen eller pannan för att undslippa ekonomiska sanktioner. Makten som beskrivs är global och når samtidigt ända ner på gräsrotsnivå. Ingen kommer enligt Uppenbarelsboken att kunna vare sig köpa eller sälja utan att samtidigt vara präglad av märket. (Upp 13) Budskapet som är skrämmande och skoningslöst drabbar således alla.

Än så länge möter vi här på jorden denna totalitära makt partiellt, men stegrande. Det finns nämligen en större makt som fortfarande håller det totalitära tillbaka, och det är Jesu Kristi egen församling. Jesus är med sin seger på Golgata garanten för varje människas verkliga frihet!

Från tid till annan förändras ideologier och tillvägagångssätt men i stort sett är målet för världens makter detsamma: att ha maximal kontroll över medborgarna.

Sverige anses vara ett föregångsland för demokratiska värderingar. Miljardbelopp satsas på öppenhet, mångfald och blandkultur. Ofta betonas i debatterna alla människors lika värde och rättighet att tänka och handla utifrån egen tro och övertygelse. Verkligheten vittnar dock annorlunda: det finns få demokratiska länder där medborgarna är så hårt hållna och ideologiskt styrda som i Sverige.

Ett tydligt exempel på hur svenska myndigheter tvingar medborgarna till, att antingen låta sina liv regleras av statens godkända ideologier eller också gå i exil, är skollagstiftningen. Det är ofattbart att ett land med 350 000 frikyrkligt anslutna och där 6,5 miljoner medborgare tillhör Svenska kyrkan, har gått med på att det i skolan – den statliga eller fristående – inte får förekomma vare sig bibelläsning, bön eller något annat inslag som uttrycker tron på Gud. Men så är faktum!

Hur är det möjligt att svensk kristenhet inte går ut med massiva protester och tvingar fram en förändring? Och om det inte går; varför tar man inte sina barn ut ur skolan för att istället själva ordna en alternativ undervisning? Var finns kampanjen och glöden för våra barns frälsning? Själafiendens stora mål att kunna forma barnen med ateistiska och Gudsfiendliga

tankar har lyckats väl i Sverige.

De fåtalet troende föräldrar som tar skolfrågan så pass allvarligt att de med stöd av internationella mänskliga rättigheter ger sina barn hemundervisning, bestraffas av myndigheterna med mycket höga bötesbelopp och hotas med repressalier av skilda slag. Exempelvis gick en känd Stockholmspolitiker offentligt ut och beklagade sig över att lagstiftningen ännu inte tillåter omhändertagande av barn som hemundervisas.

Inom svensk lagstiftning finns det idag inget utrymme för den som av olika orsaker ifrågasätter skolsystemet, och helt klart är att svenskarna i stort stillatigande accepterat statens roll som primär uppfostrare av barnen. För den som avviker kan det gå illa. Minst en familj har under senare år fått sin son omhändertagen på grund av hemundervisning och flera familjer har värderat frågan så högt att de sett sig tvingade att lämna landet för att kunna hemundervisa utan att samtidigt jagas av myndigheterna.

Den 13 september i år publicerade affärstidningen Dagens industri en artikel om hur människor i väst älskar sina pengar, har bytt plikt mot rättigheter och ersatt gudsfruktan med en besatthet av mat och sex. Dekadensen galopperar, skriver författaren, för att sedan fortsätta beskriva hur det västerländska imperiet lever på övertid. Aktuella finanskriser och människans livsstil gör att det går att dra tydliga paralleller med vår tid till romarrikets dekadens och fall.

Dagens industris väckelserop ger en sammanfattning av Sverige som genom väckelserörelsernas tidiga idoga kamp *förvärvade* oersättliga värden som bokstavligen lyfte hela nationen upp ur fördärv och förfall, något som senare generationer *ärvde* och som en skörd av sextioalets egocentriska frigörelseideal idag totalt *fördärvats*. En dyrt köpt och billigt såld frihet! Supermakten som Uppenbarelsboken berättar om är slutresultatet av den utveckling vi idag ser eskalera med en fruktansvärd hastighet. Västimperiet står sannerligen på randen till en slutlig kollaps, men för individen finns räddningen i namnet Jesus Kristus!

Att förvärva eller fördärva

”Människan berömmar sig av att vara självständig, men hon är egentligen fruktansvärt bunden.”

”Systemen människan bygger förvandlar henne till en massmänniska, en massprodukt.”

Undervisning av Arne Imsen från 1975

I de bibelstudier som jag tidigare har haft har vi slagit fast att staten inte är en gudomlig instiftelse eller anordning. När vi talat om det här ämnet ”staten som Gud, staten som Guds tjänare, staten som vilddjur” så är det ett faktum att alla de här tre möjligheterna finns. Fastän nu staten inte är en gudomlig skapelse kan den alltså bli en Guds tjänare. Det beror helt och hållet på omständigheterna som vi också kan se i Skriften.

Vi ser exempelvis hur vilddjuret skadas till döds och vi kan av det förstå att det också finns makter som kan besegra Lewiatan, eller i varje fall neutralisera honom. Vi glider successivt in i ett slags

tillstånd av resignation. Vi resignerar och tycker att det är nästan meningslöst att försöka komma till rätta med problemen som gäller vårt förhållande till den närvarande tidsåldern och dess maktkonstellationer. Istället för att bli fria personligheter dukar vi under och blir slavar.

De flesta av oss är förslavade utan att veta om det, då de friheter som kanske fanns i själva begynnelsen gått förlorade utan att man har märkt det. Gud handlar i varje tidsålder och i varje situation. För det första uppenbarar han för människan hennes benägenhet att berömma sig av att vara fri medan hon är fåfångelighetens träl. Hon berömmar sig av att

vara självständig, men hon är egentligen fruktansvärt bunden.

Vi ska titta på några sammanhang där vi får se hur just utvecklingen från det relativt oskyldiga stadium då olika ting kommer till, efterhand blir till instrument i människans händer. I det läget är det ett uttryck för hennes idealism, avsikten att besegra det ondas följder, men utan att ta itu med det onda. Vi upplever otryggheten, fruktan, fruktan för andra människor, fruktan för vädrets eller elementens makter, för naturens krafter. Fruktan för djuren, sjukdomen, fattigdomen, detta som finns med hela tiden och ständigt görs tappra försök att komma tillrätta

med det. Människan tar inte itu med det onda utan hon tar itu med det ondas följder. För att ta itu med följderna kan man använda sig av idealism, religion, kultur, politik och militär.

Människan bygger hela tiden upp någonting, ett system för att utveckla sin idealism. Religion, vetenskap, filosofi; du möter det på det primitiva planet och du möter det på det avancerade, mer utvecklade planet. Istället för att ta itu med det onda tar man itu med det ondas följder, exempelvis genom nykterhetsrörelsen och fredsrörelsen. Så försöker man kringgå grundproblemet genom att skapa mäktiga bålverk emot vissa speciellt utmärkande avarter.

På det här planet, i sitt ursprungliga skede, märker vi hur den svaga, hjälplösa människan söker finna lösningen på sin situation. Men varje gång som hon griper till de här metoderna, går hon ett steg bort ifrån Gud, ty det här systemet som hon bygger upp är ingenting annat än hennes sätt att utmönstra Gud. Människan tror inte på Gud, förlitar sig inte på Gud och förtrostar inte på Gud.

Guds vilja är decentralisering, alltså makten skall decentraliseras till individen. Individerna har fått speciella löften som ska förankras i familjerna. Samlevnadsmönstret finns klart och tydligt anvisat i Guds ord: Gån ut, föröken eder, bruken jorden och vårda den! Där är uppdraget.

Människan går den rakt motsatta vägen i sin rädsla för det onda som hon bär i sitt eget väsen. Hon känner det onda och kan inte övervinna det. Hon koncentrerar istället makten till institutionerna. Så småningom blir de system som hon har byggt upp av idealism, av religiösa, kulturella, politiska eller militära skäl, ett hot mot henne själv. Systemen som hon bygger upp utplånar successivt henne själv och successivt blir de här systemen en kvarn som mal sönder personligheten och förvandlar en människa till en massmänniska, en massprodukt.

Det är denna degenererade massmänniska som föder och väljer sina ledare, och det är ut ur detta människohav som även Antikrist sedan kommer. Gudsuppenbarelsen kommer att se fruktansvärt primitiv ut när den träder fram i strid med allt detta.

Vem är du som vill bekämpa freden?

Vem är du som vill gå emot nykterheten och filantropin? Vem är du som vill bekämpa ekumenik, samlevnad och vidgat samarbete? Ska vi inte nu vara glada när vi äntligen har kommit dithän att vi kan samarbeta? Man förstår inte att det här inte är en lösning på problemet, att vi bara permanentar och bygger in problemet i ett nytt mönster. När vi har byggt färdigt på det här systemet så kommer det att hota oss ännu värre än vad något av de tidigare systemen gjort. Det är själva dynamiken.

Vi skapar en fredsrörelse därför att vi tycker det är otäckt med de militära förvecklingarna och konflikterna. Människan säger: vi måste få slut på krigen, och

följeslagare är missbruk av droger och berusningsmedel. Det är ont. Nykterhetsrörelsen är behjärtansvärd.

Det fanns idealism i den första generationen som byggde upp dessa rörelser, för då led många människor av missförhållandena, exempelvis på grund av alkoholmissbruk. Många har också lidit på grund av krigen och har känt det som en nödvändighet att vidtaga åtgärder för att få detta onda övervunnet i de mänskliga samlevnadsformerna. De har satsat sitt liv, sin fritid, sitt allt på idén, idealen, att komma tillrätta med problemen.

Efterhand sker en successiv förändring med det som man har byggt upp. Den första generationen förändras väl inte så snart, men den påverkas av trycket utifrån

Väckelserörelserna växte fram utanför kultursammanhangen, utanför politiken, utanför hela samhälls- och maktstrukturen.

så sätter hon igång med sina aktiviteter för att skapa en fredsrörelse som blir farligare än själva kriget. Blir fredsrörelsen farligare än själva kriget? Ja, det är ju fredsrörelsen som kommer att föda fram Antikrist.

Fredsrörelsen är ett försök att åstadkomma hyggliga samlevnadsformer och den är bara ett dåligt försök att göra sig oberoende av Fridsfursten. Fridsfursten går inte med på våra villkor och våra försök att skapa någonting, därför att vad som först och främst måste tas itu med är krigens djupaste orsak.

Människan som kämpar för fredliga ändamål blir egentligen farligare än den värsta hög. En hög är relativt lätt att avslöja, men en fredsapostel... Kyrkorna faller för det här och öppnar sina predikstolar för fredsapostlarna och de kommer med sitt fredsbudskap. Fred utan Kristus, fred utan syndernas förlåtelse.

Så har vi nykterhetsrörelsen. Det är väl ingen som vill förneka att vi har en fruktansvärd situation. Människans onda

och blir alltmer beredd att kompromissa med omgivningen. Så kommer det en generation som tar den första generationens arbete i arv. Det sker oftast utan någon märkbar förskjutning. Men det har redan ägt rum en förändring på djupet. Den generationen är inte så beredd till offer, till helhjärtade insatser, att leva så ensidigt och osjälvviskt, utan vill förutom de ursprungliga värderingarna också ha någonting annat. Detta blir alltmer tydligt när den andra generationen utvecklas.

Som regel är det så att när den tredje generationen kommer, då är idealismen urholkad medan däremot organisationen står kvar. Den tredje generationen får i arv en organisation, men den har ingen större offervilja, den har inte samma intressen, samma inspiration, vision, ideologi och pionjärande. Resultatet blir att en organisation står där som ingen orkar med. Inte ens idealisterna själva orkar med den. Organisationen utlämnas åt samhället. Organisationen, som är ett resultat av pionjärgenerationens insat-

ser, integreras allt mer med samhället. Samhället får ge den ett innehåll som då naturligtvis ska ligga så nära nykterhetsrörelsens eller freds-rörelsens intentioner som möjligt.

Jag ska tala om för dig att det är likadant med samfunden. De är underkastade exakt samma förändringens lag. Vad står kvar när de två första generationerna har gått? Då står institutionerna, organisationerna och kyrkorna kvar. Det blir den tredje generationen som får vårda traditionerna, och så småningom överlämnas kyrkan åt samhället. Kyrkan är nödvändig och den har en stor och betydelsefull funktion att fylla. Man kan inte befria ett samhälle från religiösa aktiviteter eller religiöst liv.

Samhället inser att det är betjänt av att äga samfunden. Så blir också samfunden integrerade. De växte fram som väckelserörelser utanför kultursammanhangen, utanför politiken, utanför hela samhälls- och maktstrukturen. Ganska maktlösa och som regel förföljda.

Det är helt otroligt att se hur man idag sitter på parkett och applåderar fäderna, istället för att ta reda på orsaken till att de drabbades av smälek och förföljelse. Vad är orsaken till att de kämpade mot de vilda djuren och att vi sitter på parkett och applåderar?

Så småningom hände det någonting i utvecklingen som gjorde att det etablerades samarbete lite här och lite där som så småningom utvidgades. Ytligt sett kan det se ut som om alltsammans är oförändrat. Kyrkan har bevarat sin identitet, säger man och man har skyddat sin integritet. Dessutom har man bevarat sin egenart och sin särart och sin självständighet i förhållande till staten. Vi har inte övergivit några positioner, vi har inte svikit någonting, vi står kvar.

Det kan se ut som det är på det sättet, att man inte har gått in i samhället, men det är bara så att genom det som har skett så har samhället vidgat sina gränser. Det är så det går till. Samhället vidgar sina gränser. Det är där problemet ligger. Det är där problemet sitter, hela tiden vidgas gränserna. Genom kringgående rörelser får samhället ett indirekt och så småningom ett direkt inflytande över grupperna och församlingarna som tidigare var utanför.

Jag ska läsa ett exempel på det här ur

Hemmets Vän (1975). Det är en skildring om hur det var för 120 år sedan bland läsarna i Dalarna. På första sidan står det: *"Fångkärorna skramlade ofta med läsare till länsfängelset."* Då frågar man sig: Hur ser det samhälle ut som har fångkärnor för läsare? Vad var orsaken till den konflikten? Finns orsakerna till konflikten kvar? Om inte, varför har striden bilagts? Då måste man alltså ha enats på andra punkter, just på andra punkter än det som var konfliktens djupaste och ursprungliga orsak. Eller förändrats så att man bejakar det man tidigare bekämpade. Jag ska läsa här:

- Då man betänker att det var olärda människor som knappast kunde läsa upphör man inte att förvånas över deras obekräftliga bibelsprängdhet. De svarade alla sina belackare med bibelord...

Belackare!

- ...och de hade en säkerhet och frimodighet som endast den helige Ande kunde ge, för någon social bakgrund ägde de inte.

Dalarna var på den tiden en fattig provins i Sverige där det var ont om brödfödan. Så var läget då Våmhus bildade sin församling. Sju personer som döpt sig i Orsasjön bildade genast en församling och skaran växte undan för undan. Det hände vid flera tillfällen att man sköt på dopkandidaterna, men inget ont hände dem.

för nu har vi fått en utsökt fin skola...! Det var på den tiden man sköt på dopkandidaterna. Nu skjuter man dem inte utan nu ger man dem en gåva istället för att de döper sig. Samhället ger ju subventioner för varje medlem.

Vi behöver ta reda på vad som har skett. I det här stadiet, innan samhället hade vidgat sina gränser och lagt församlingarna under sig, då sa de kristna: *"Vi betalar inte skatt till kyrkan och till prästerna."* Det var otänkbart. Så går utvecklingen sin gång och vi går fram 120 år. Då är det inte längre fråga om de kristna ska betala skatt, utan då säger de kristna: *"vi vill ha pengar tillbaka för den skatt vi har erlagt till samhället"*.

Så kommer subventionssystemet, staten subventionerar verksamheten. Det har skett någonting. Förut sköt man på läsarna, men nu däremot subventionerar man deras verksamhet. Frågan är nu den: Vad är det som har skett? Är orsakerna till förföljelserna undanröjda, eller är det på det viset att den tredje generationen sålde sig alldeles för billigt?

Nu har alltså samhället flyttat sina gränser, blivit generöst och erkänt

Är orsakerna till förföljelserna undanröjda, eller är det på det viset att den tredje generationen sålde sig alldeles för billigt?

Frihetstanken väcktes tidigt i Våmhus baptistförsamling, man ville helt frigöra sig från statskyrkan och man ville inte betala skatt till kyrkan och prästerna. Inte heller ville man sända sina barn till vardagsskolan.

När jag läser detta tänker jag: jaha, det var det, på den tiden, när det verkligt onda fanns i Sverige. Men nu är det inte så ont längre, för nu har samhället blivit kristet och skolan blivit from. Då, på den tiden var det klart att föräldrarna måste ta sina barn ur vardagsskolan, men inte idag

verksamheten. Vad beror det på? På vad sätt har samhället påverkats av de här rörelserna? Det är klart att de i en eller två avseenden har påverkats, men i verkligheten står samhället oförändrat kvar på sina positioner. Det har vidtagits vissa attitydförändringar som är betingade av nödvändigheten, vanligtvis taktiska förändringar i det yttre.

I väckelsehistorien läser vi om blodig kamp för förkunnelse om rättfärdiggörelsen genom tron, det kämpades för rätt att ha nattvardsmöten och konventiklar.

Väckelsens folk kämpade för dopet och för dopet i den helige Ande. Så småningom har de här sanningarna fått fäste, vunnit burskap, blivit erkända och accepterade därför att i samhället fanns redan en grupp, ett folk som förkroppsligade vad här predikades.

Vad borde ske då i nästa steg? Istället för att låsa in den här sanningen i en organisatorisk gigant, så skulle naturligtvis nya sanningar komma fram, gränserna skulle ha flyttats hela tiden. Då den kampen upphör så neutraliseras också folket. Spänningen går förlorad och när spänningen gått förlorad försvinner konflikterna. Då man fått så många år på sig kan samhället diskutera, utan att ta upp de teologiska frågorna naturligtvis. De diskuteras inte, men man etablerar en diskussion om andra saker.

Första generationen sa: vi tar barnen ut ur skolan. Det var motiverat av situationes allvar. Vi kan inte låta våra barn påverkas av denna skola, som står i det ondas tjänst och aldrig tar itu med det ondas orsak, utan hela tiden sysslar med följderna. Vi tar ut barnen ur skolan! Men så småningom börjar diskussionen. Rädslan för att vara avvikande, annorlunda och för att bli utpekad kan inte övervinnas av någonting annat än kärleken och när den första kärleken har gått förlorad då är man vanligtvis rädd och orkar inte med. *"Ge oss en konung så vi kan bli lik andra folk..."*.

Så kommer resonemanget. Skolan ändrar på vissa saker i det yttre och så småningom hamnar barnen i statens skola. Då har samhället ytterligare en gång flyttat sina gränser. Nu har skolan brutit sig in, kanske inte direkt i församlingen, men den har brutit sig in i familjen och annekterat någonting. Det har inte bara själsligt mördat individer, men också mördat en princip. Det är den tredje generationen som har blivit annekterad på det här viset, som sedan kommer att utgöra rekryteringsbasen för samhällets institutioner.

Här finns förenings- och organisationsvana. Här finns också, i viss mån, en intellektuell träning som saknas i det övriga samhället. Ut ur de här grupperna tas det en elit. Den eliten blir nyckelpersoner i samhället, och så småningom har kyrkans tjänare intagit samhällets nyckelpositioner. Det är ett farligt folk. Det är väckelsens stora hinder, för det är

människor som vanligtvis har viss kunskap och har satt sig på Mose stol. Det är människor med nycklar som stänger och vet att sanera bort alla odemokratiska tendenser.

För 120 år sedan när mina farföräldrar eller farfar och mormorsmor började,

fått makten att operera, så är strukturerna mycket värre än de var innan de började. Mycket mycket värre, för de skapar total förvirring, eftersom det som förut var uppenbart ont för allas ögon, det blir uppblandat. Det skapar sådan förvirring, att man vet inte om det är ont eller gott. De kommer med ett religiöst element

Nu har skolan brutit sig in, kanske inte direkt i församlingen, men den har brutit sig in i familjen och annekterat någonting. Det har inte bara själsligt mördat individer, men också mördat en princip.

förstår vi att det var nödvändigt med såna här drastiska åtgärder att avskilja sig. Men inte nu, se här, se på oss, se dig omkring. Det finns en lutheran i vartenda sammanhang, det finns en metodist och en baptist, titta, det finns ju en pingstvän överallt. En andedöpt sitter i alla rådsförsamlingar och om Jesus dröjer, vilket jag ju inte tror, men om han skulle dröja i 100 år till, då har den generationen gått och då sitter det förmodligen några maranatavänner som precis på samma sätt som de, skruvar igen och stänger.

Det är våra barnbarnsbarn som talar om vilka insatser vi gjorde, vilken idealitet vi var uppburna av, hur bra vi ordnade så att de också fick rättigheter att utöva sitt inflytande i samhället. Men då är samhället så ruttet så det är knappast något mänskligt liv som kan överleva. Men de upplever det inte så. Tvärtom, de menar sig vara mitt inne i tusenårsriket!

Jag hoppas vi slipper se det. Vad beror detta på? Det beror på att man ständigt, gång på gång, försöker åtgärda följderna istället för att ta itu med orsaken. Och så kommer alla de kristna och tror att de i kyrkorna har de lämpliga verktygen, redskapen, instrumenten och den lämpliga kraften. Så lovar de ut sitt evangelium för följderna och när de har

och ger till och med det onda en kristen motivering och kommer med detta in i samhället.

Jesus talar i sin undervisning oerhört allvarligt om församlingen som frestas att genom mutativa förändringar förvandlas ifrån växt till träd. I Matteus 13 läser vi liknelsen Jesus framställer om senapsväxten som växer upp och bevarar sin identitet, sin särprägel, ända fram till dess att den genom någon förunderlig förändring blir ett träd som växer upp med ett jättelikt grenverk. Halleluja, säger kyrkligheten, nu äntligen, den där lilla otäcka växten som stod där som ett irritationsmoment, senapsfröet, denna otäcka krydda, nu äntligen har vi fått någon ordning på det här. Den har blivit en kulturväxt, se nu hur den växer, hur den utvecklas, hur stort och fint träd det blir, beundrat av alla!

Man frågar sig: hur har en sån liten oansenlig företeelse kunnat få en sådan kromosomartad växt, det är ju ett mammutträd. Man måste gå tillbaka till jättarna för att hitta något liknande. Det blir något enastående på jorden. I den första delen av det här kapitlet, där Jesus talar i liknelser om himmelriket, står det om

mannen som gick och sådde. Det står att fåglarna kom och plockade upp det som var sått vid vägen. När vi tar reda på vilka fåglarna är, hittar vi att det är sataniska redskap som hela tiden är ute och plockar det som såddes vid vägen. Där möter vi motsatserna: vägen är det upptrampade, det bearbetade. Vi lägger märke till att somt såddes på stengrunden, på berget. Det är den ursprungliga onda naturen.

Vägen är alltså kulturen, det av människan bearbetade. Ordet som sås på vägen kommer fåglarna och plockar upp. Då frågar man sig: var kom fåglarna ifrån? Det enda vi får veta är att de var satans, den ondes redskap.

När Jesus sedan för utvecklingen vidare i den fortsatta delen av liknelsen, då upptäcker vi att det väldiga grenverket i trädet blir platsen där fåglarna bygger sina nästen. Där har vi det igen: vägen och trädet.

Vi läser den fruktansvärda liknelsen som Jesus framställer i samma kapitel, där han talar om surdeg. Det talas om tre skäppor mjöl och kvinnan som kommer och lägger surdeg i mjölet. Surdeg lägger man vanligtvis inte i mjölet utan i degen. Men här läggs surdeg in i mjölet.

Låt oss följa med i den fortgående förändringen. För det första; innan det har blivit mjöl har det skett någonting, en bearbetning av säden. Först finns det ett verktyg för att skörda, så finns det ett verktyg för att tröska och därefter ett verktyg för att mala. Kvinnan gick inte ut på skördefältet och smusslade in surdegen, det var en omöjlighet. Hon väntade till dess att skörden hade blivit mjöl.

Skördefältet är bilden av hela världen. Det är inte där denna kvinna arbetar, hon arbetar i ladan - församlingen. Det finns alltså ett redskap för skörden när den ska skördas, Herren sänder ut sina skördemän ser vi av den gamla bilden. De använder sina liar för att bärga in skörden. När den har kommit in på logen, första stadiet, då tröskas den. Det finns ett redskap för tröskningen. Inte heller där möter vi kvinnan med surdeg. Hon försöker inte tvinga sin surdeg in i sädeskornen. Men det finns ett redskap också för säden som ligger på logen och det är kvarnen. Så utvecklas det vidare, stenarna krossar kornen och här har du det, min älskade vän, det är just i det stadiet när man blivit av med skalet och pulveriserats till mjöl, det är i det stadiet man är i fara för dessa onda influenser som denna kvinna representerar. De uppträder inte som

fiender, men i det stadiet kommer dessa förföriska krafter för att hjälpa oss att bli goda övervinnande kristna. Kvinnan vill ha hand om och förändra ursprungskvalitéerna, göra dem annorlunda och nästan bättre.

Det är ingen som nöjer sig med att ha mjölet i en bing. Mjölet ska ju användas, det ska förvandlas till deg och bli bröd. Vi vet att så länge mjölet existerar, så finns det möjlighet att plocka ut varje litet mikroskopiskt pulver och skilja det från det övriga. Men det ska ju förvandlas till deg och när mjölet har förvandlats till deg kan man inte skilja det ena mjölgrandet från det andra. När det har kommit in i ugnen och gräddats, då är det bröd. Kvinnan kommer inte med surdegen när mjölet har förvandlats till bröd. Precis i det rätta ögonblicket kommer hon med

Det enda sättet att bevara mjölet, det är att det aldrig får komma i förbindelse med surdegen. Det gäller inte kornet när det står på skördefältet, eller säden då den ligger på logen, utan det gäller först när skalet är borta och säden har pulveriserats till mjöl. Säden går att förvara på logen, men inte mjölet. Det måste in i ladan, mjölet måste skyddas från alla farliga influenser.

Ladan är bilden på församlingen. Skall vi komma undan alla dessa surdegsinfluenser kan vi inte träda i kontakt med dem. Det enda sättet är att vi skyddas i ladan, i en avskild gemenskap, med stängda dörrar för världens alla influenser. Den opånyttfödda människan blandar ihop; Babel, blandar ihop ont och gott. Men när Herren kommer med sin Ande så skiljer han åt kött och ande, märm och ben, allt

Rädslan för att vara avvikande, annorlunda och för att bli utpekad kan inte övervinnas av någonting annat än kärleken och när den första kärleken har gått förlorad då är man vanligtvis rädd och orkar inte med. "Ge oss en konung så vi kan bli lik andra folk..."

sin surdeg och lägger ner den i tre skäppor mjöl.

(Om du börjar titta efter vad det är för något ser du att det handlar om spisoffer. Läser du om vad spisoffret är för något, förstår du vad det är för operationer det här handlar om. Nu går jag inte in på det där om spisoffret, det får du läsa själv.)

Kvinnan lägger in sin surdeg i mjölet och så småningom är hela mjölet förstört. När nu surdegen har trängt igenom, kan man då få ut den ur mjölet? Det är en omöjlighet.

sätts på sin rätta plats.

Ben är formen, märgen är innehållet, Herren skiljer det åt. Det finns inget ben i märgen. Han skiljer det åt, vattnet och jorden skiljer han åt, men människan och satan blandar ihop ljus med mörker. Vi vill varken ha ljus eller mörker, vi vill ha skymning. Vi vill varken ha himmel eller helvete, vi vill ha fred på jorden.

Egentligen vill vi varken ha Kristus eller Antikrist, för vi vill vara vår egen lille gud. Blanda ihop. Alltsammans det här finns utvecklat, fullmoget, färdigt, mäktigt imponerande. Stolta traditioner, heroism. Inte sekter eller separatister. Många kristna idag har komplex för det.

Det värsta man kan säga åt en kristen är att han är sekteristisk. Säger man dessutom att det är en liten sekt då får man ju sammanbrott, det finns ju inget värre. Det farligaste som finns är en liten sekt!

- Ty betänken, mina bröder, huru det var vid eder kallelse: icke många som voro visa efter köttet blevo kallade, icke många mäktiga, icke många av förnämlig släkt.

Men det som för världen var dåraktigt, det utvalde Gud, för att han skulle låta de visa komma på skam. Och det som i världen var svagt, det utvalde Gud, för att han skulle låta det starka komma på skam. Och det som i världen var ringa och föraktat, det utvalde Gud - ja, det som ingenting var - för att han skulle göra det till intet, som någonting var. (1Kor 1:26-28) ■

Möten från Maranataförsamlingens Sommarkonferens 2013

- ☐ 13 juli 2013 kl 19, Inledningsmöte
Sommarkonferensen 2013
- ☐ 14 juli 2013 kl 11, Hans Lindelöw
- ☐ 14 juli 2013 kl 15, Jan Egil Hafsahl:
"Filantropi eller rättfärdighet i Guds församling"
- ☐ 14 juli 2013 kl 19, Väckelsemöte i tältet
- ☐ 15 juli 2013 kl 11, Hans Lindelöw
- ☐ 15 juli 2013 kl 15, Jan Egil Hafsahl:
"Enhet och splittring"
- ☐ 15 juli 2013 kl 19, Väckelsemöte i tältet
- ☐ 16 juli 2013 kl 11, Paulus Eliasson
- ☐ 16 juli 2013 kl 19, Väckelsemöte i tältet
- ☐ 17 juli 2013 kl 11, Varghese Thomas
- ☐ 17 juli 2013 kl 15, Yngve Stenfelt
- ☐ 17 juli 2013 kl 19, Väckelsemöte i tältet
- ☐ 18 juli 2013 kl 11, Varghese Thomas
- ☐ 18 juli 2013 kl 19, Väckelsemöte i tältet
- ☐ 19 juli 2013 kl 11, Tage Johansson
- ☐ 19 juli 2013 kl 15, Emanuel Johansson:
"Förbli i Honom"
- ☐ 19 juli 2013 kl 19, Väckelsemöte i tältet
- ☐ 20 juli 2013 kl 11, Michael Hafsahl: *Psalm 45*
- ☐ 20 juli 2013 kl 19, Väckelsemöte i tältet
- ☐ 21 juli 2013 kl 11, Hans Lindelöw:
"En snara över jordens inbyggare"
- ☐ 21 juli 2013 kl 15, Rapporter från Ryssland
och Indien
- ☐ 21 juli 2013 kl 19, Väckelsemöte i tältet

Mötena går att lyssna till på www.maranata.se/ljudarkivet
eller beställa på CD (30 kr per möte) från
Bällsta Mediacenter
Adress: Box 20134 161 02 BROMMA
Tel 08 98 56 83, E-post: bmc@maranata.se

- Jag att berett en bon

Vittnesbörd från

Jag är så tacksam för de bibelstudier vi har i församlingen för att få orientering och hjälp att förstå vad församlingen är. De ideologier som råder i samhället som vi kan se upp till eller fördöma, dem har vi inte något att göra med. Vår ideologi och våra idéer hämtar vi från den här gamla boken, bibeln, och det är den som talar om hur vi skall bära oss åt för att komma till himlen.

Jag har varit ganska sjuk och legat på sjukhus. Men så kände jag att jag blev frisk och ville bli utskriven. Men det ville inte sjukhuspersonalen, utan man ville skicka mig till ett sjukhem. Personalen litade inte på att jag var frisk. Jag invände och sa: Jag är inte ensam, jag bor inte ensam i en lägenhet. Jag bor i storfamilj. Det där med storfamilj trodde de var lite flum. Men så fick jag berätta att jag hade bott i storfamilj i trettio år och att jag hade sett barn växa upp i storfamiljen som nu är vuxna och har egna barn. Då blev den jag talade med lite betänksam och talade med församlingen om någon kunde ta hand om mig om jag kom hem. Men det behövdes egentligen inte, i en familj tar man hand om varandra utan att behöva peka ut någon speciell. Så blev jag i alla fall utskriven och fick med mig ett brev som jag skulle lämna till vårdcentralen där det stod att jag tackat nej till alla vårdalternativ de erbjöd. Jag skulle också gå på sjukbesök där de

g vet Gud mig ning

Sommarkonferensen 2013 av Asta Olausson

sysslar med stämband, sväljmuskler och sjukgymnastik. Efter första besöket fick jag gå hem med möjlighet att höra av mig om jag skulle behöva mer hjälp. Jag hade inte min normala röst efter sjukdomsperioden, men det kan man inte klaga på nu. Jag har inte varit sjuk en enda dag sedan jag kom hem från sjukhuset. Storfamiljen är hälsa för mig!

Någonting som var så förunderligt, det är verkligen ett vittnesbörd. Jag låg på sjukhuset i tre månader och upplevde

inte gå och vara rädd för att dö. Ta emot Jesus i ditt hjärta och du har en boning i himmelen!

Jag skulle också vilja berätta en sak som hände för något år sen. Jag satt på terrassen utanför hotellreceptionen här på Bällsta och läste tidningen. Rätt vad det var så står det en ung man och tittar på mig. Jag tittar upp och han frågar: Känner du inte igen mig? Nej, sa jag. Då berättar han att han för sexton år sedan hade kommit hit till Bällsta som flykting.

Om du som läser detta inte är frälst så ska du veta att du kan få uppleva samma sak. Du behöver inte gå och vara rädd för att dö.

en sådan frid, en sådan glädje. Jag kunde inte själv förstå varför jag kände mig så glad. Alla sa att jag skulle dö. Men då tänkte jag så här: Varför är det något farligt att dö, jag vet ju att Gud har berett mig en boning hemma hos sig. En boning som är mycket bättre än den jag har här, så varför skulle jag sörja över ifall jag skulle behöva dö. Om du som lyssnar inte är frälst så ska du veta att du kan få uppleva samma sak. Du behöver

Han hade nu flyttat upp till Östersund och det första han gjorde när han kom ner hit till Stockholm igen var att besöka oss. Så säger han att tiden han var här, var den bästa tiden i hans liv. Han frågar om vi har kvar kyrkan här. Ja, församlingen sa jag, det är ju vi det! Det som gjorde intryck på honom var att vi var så nära varandra, att vi var som en familj. Det hade gjort starka intryck på honom. Då tänkte jag på det här bibleordet:

- Ni är världens ljus. Inte kan en stad döljas, som ligger på ett berg. Inte heller tänder man ett ljus och sätter det under skäppan, utan man sätter det på ljushållaren, så att det lyser för alla i huset. Låt på samma sätt ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader i himlen. Matt 5:14-16

Storfamiljen är inte tänkt för vår skull bara, utan den är ett ljus för människor som vi har runt omkring oss. Vi ska lysa för människor i vår omgivning. Vi har till exempel ett hotell med gäster, och vi har fått se frukt därifrån.

Jag har också tänkt på att kunna bli bevarad i det som var från begynnelsen. Att vi inte utvecklas såsom samhället runt oss utvecklas utan att vi står fast på den grund vi en gång har fått. Jag bodde i ett kollektiv en gång i slutet på 60- talet och i början på 70- talet. Där bodde det socialistiska akademiker. En av dem som bodde där var en ganska känd svensk författare, Göran Palm, som har skrivit en del sociologiska böcker. Honom träffade jag på stan en gång. Det där kollektivet sprack ju ganska snart, och han frågade hur det kan komma sig att vi fungerar när inte de hade lyckats. De som hade sådana förutsättningar, ekonomiska resurser, de köpte till och med en ö, ute i skärgården. Då blev det klart för mig: Vi är ett folk, ett folk som är födda ovanifrån. Vi är födda

av fadern i himlen och vi är av himmelen där vi har vårt medborgarskap. Här i tiden är vi bara gäster och främlingar. Vi kommer aldrig bli något annat än gäster och främlingar. Och vi väntar på att få flytta hem till vårt rätta hem i himlen. Därför vill vi inte bli rotade här i

tiden utan ha vårt hjärta vänt till himlen. Detta kan du också få uppleva om du tar emot Jesus i ditt hjärta. Om du känner tomhet, meningslöshet, så åkalla namnet Jesus och du ska få uppleva något alldeles nytt i ditt liv. Det kommer in en mening som är utomvärldslig men sann.

Tack käre Jesus, tack för ditt ord, tack för församlingen, tack för storfamiljen!

Angelita:

- Jag önskar få vara med och människor till kristna karak

Havsutsikten

Reportage: Stina Fridolfsson

Det var en stor uppmuntran att få träffa och göra reportage med Angelita. En Herrens tjänarinna, som är ett inspirerande föredöme med sin livsgärning i den matservering

hon driver centralt och nära den underbara strandpromenaden vid havet i Puerto Plata.

-Jag önskar att få vara med och ge människor livskvalitet och forma dem till kristna karaktärer, sa Angelita, när hon gjorde en paus i sysslorna att svara i telefon, hälsa på nya gäster och vaka över att det inte var brist på kött och grönsaker i de olika kantinerna. Ett liv i intensiv vardagstjänst för Jesus!

Maria Tavaris, av alla känd som Angelita, har en matservering centralt i Puerto Plata, bara något kvarter från havet, lärde vi som arbetar i Comunidad Maranata att känna för många år sedan. Det var egentligen genom fängelsemissionen. **Charlie**, allmänt kallad "Viejo Bob", satt fängslad i Victoriafängelset i Santo Domingo. En ensam, fattig haitier, som inte hade någon släkting eller vän som kunde hjälpa honom. Då kom en dag **Berno Vidén**, på ett av sina

återkommande besök i fängelset. Han engagerade sig för den ensamme, olycklige mannen, och hjälpte honom ut från fängelset. Villkoret var att han såg till att Charlie transporte-

rades tillbaka till Haiti, vilket Berno åtog sig att göra. Men först fick Charlie stanna några dagar i Comunidad Maranatas storfamiljsgemenskap. Han hade mött Jesus Kristus till frälsning, och Berno fick döpa honom innan han skjutsade honom till hembygden.

Det gick flera år, och Comunidad Maranata hade förlorat kontakten med Charlie, som fallit tillbaka till missbruk av sprit och levde på gatan. Han hade tagit sig tillbaka till

Dominikanska republiken, och bodde i Puerto Plata där han försörjde sig med att laga fläktar, bland annat. En dag kom han till Angelita, som på den tiden hade en kvarterbutik (colmado). Hon bad honom laga en fläkt som var trasig, och började under tiden spela en kassett med sånger av **Christina Imsen**. Syskon från Comunidad Maranata åkte runt i hela landet och sålde dessa kassetter, som var mycket populära. Charlie lystrade till, och började gråta: -Åh, spela den där igen, det är ju mina syskon från Maranata! Angelita fick spela kassetten om och om igen, Charlie lyssnade begärligt in budskapet och atmosfären. Angelita tog sig an Charlie, och tillsammans med kristna vänner såg hon till att han kom in på ett center för rehabilitering. Han fick åter kontakt med Comunidad Maranata i Santo Domingo, och med stöd av den missionen och kristna syskon i Puerto Plata, började han ett missionsarbete bland uteligg-

Angelita tillsammans med sonen Andy i matserveringen de driver.

forma tärer!

från Puerto Platas strandpromenad.

gare och gatubarn som höll till nere vid strandpromenaden (el malecón).

Angelita, som nu öppnat en matservering (comedor), fanns alltid till hands med uppmuntran och ett mål mat både till honom och andra behovets barn. Tillsammans med Comunidad Maranata i Santo Domingo och kristna vänner från olika evangeliska församlingar, började man ha möten varje onsdag nere vid havet, och bjöd där på ett rejält mål mat till uteliggarna. När Charlie omkom efter en tragisk motorcykelolycka, blev den verksamheten mera sporadisk, eftersom just Charlie varit den drivande kraften. Men Angelita har i sin matservering fortsatt med daglig hjälp och uppmuntran för behovets barn, och än om hon bor på andra sidan ön, så försöker vi hålla kontakt.

Jag åkte till Puerto Plata både för rekreation i den underbara miljön vid havet, och för att äntligen få träffa Angelita igen. Ganska tidigt en förmiddag tog jag mopedtaxi bort till hennes servering. Hon stod därinne färdig att besöka en väninna som drabbats av

cancer innan hon började med maten. Hon tog emot morgnens leverans av vatten och matvaror, och försäkrade sig om att jag skulle komma till maten, för att vi sedan skulle sätta oss ner och samtala. Förutom beställningar av varor, köper hon nästan alltid en del frukt och grönt av de många gatuförsäljare som kommer och bär stora korgar på huvudet. Det är för det mesta haitier som då säljer avokado, bananer, apelsiner och andra frukter och grönsaker. - Jag köper mycket av dem för att försöka hjälpa dem litet med försörjningen, förklarar Angelita. - Ibland har jag så mycket avokado, så jag får göra en massa extra sallad, skrattar hon.

Vid tolvtiden, stod många på kö för att äta. Sonen **Andy** tog mot beställningar, Angelita svarade i telefon och en hel skara medarbetare portionerade mat både till dem som skulle äta i matsalen och till matlådor som skickades iväg till dem som ville ha hemkörning. Angelitas comedor är populär; maten god och välagad, och så får man vänligt bemötande och ofta ett Guds ord med maten.

Vid ett bord satt maken tillsammans med en trasig, rufsigt, smutsig och mager man, som fått en tallrik mat som han snabbt slevade i sig med en sked. Och medan jag satt där i matsalen, hann jag se hur flera andra som uppenbarligen inte hade möjlighet att betala, fick mat. Angelita verkar känna de flesta, hälsar och frågar hur de mår.

Angelita, som var äldst i en barnaskara av åtta barn, föddes och växte upp på landsbygden ungefär fem mil från Puerto Plata. Vid sexton års ålder tog hon sig till staden, bodde hos en släkting och började arbeta.

Angelita gifte sig och fick ett par söner. När hon var gravid med andre sonen, dog

Charlie, Viejo Bob, blev frälst genom Comunidad Maranatas fängelsemision. Många år och strapatser senare återfick han kontakten med maranata. Han dog år 2008 efter en tragisk motorcykelolycka men hade då genom sitt vittnesbörd och sin tjänst gett bestående intryck på sin omgivning. Bilden är från 2005.

Angelita var en av dem som fick bevittna de under som Gud gjorde i Charlies liv. Hon tar då och då initiativet att liksom Charlie ordna med matbespisning för Puerto Platas uteliggare. Bilden är från 2011

maken. Hon började söka Gud, kände ansvar för sina söner. Hon kom till en evangelisk församling, där hon lämnade sig åt Gud, och även söner blev frälsta i den gemenskapen. Efter att ha drivit en kvartersbutik några år, så startade hon sin comedor centralt och nära el malecón.

I denna servering, som växt ut och numera har tolv anställda i kök, servering och leveranser, är ständigt liv och rörelse. Den har blivit något av ett härbärge, där gäster kan slå sig ned och samtala med Angelita, som verkar hinna med att ägna sig åt alla. När äntligen värsta rusningen är

Angelita berättar med inlevelse. Här med hjälp av fotografier.

över, och de olika kantinerna med mat närmast tömda, får vi tid att slå oss ned och samtala en stund.

Angelita berättar om hur mycket Charlie – Viejo Bob – betytt för henne.

- Jag försöker sätta mig in i Bobs ställe. Hur han, liksom många andra som lever på gatan, sökte tröst i alkohol och droger. Han var en känslig själ, som blev deprimerad när han drabbades av tillvarons ondska och korruption. När han sedan blev frälst och befriad från sitt missbruk, var han mån om att möta behoven hos dem som upplevt detsamma som han.

Angelitas matservering bär vittnesbörd om att hon verkligen tar emot varje människa som kommer till serveringen inte bara som kund som hon vill sälja mat till. Hon ser den hungriga människan som först och främst behöver lära känna frälsaren Jesus Kristus och uppleva frid. Många

av dem som Charlie tog sig an blev också Angelitas skyddslingar, och kommer ofta till matserveringen. Där kan de sitta en stund, köpa eller få ett mål mat, och få utgjuta sina bekymmer för Angelita som ständigt ger sig tid att lyssna till sina medmänniskor. Hon berättar för mig om ynglingen som

har sin bostad på terrassen i ett tomt hus, om den gamle mannen som var Bobs vän och suparkompis förr, men nu kommit ur sitt missbruk, och arbetar som vakt i en byggnad intill matserveringen. Medan jag satt där och pratade med Angelica, tittade han in flera gånger. Det märktes att han liksom kom hem till sin fa-

miljs vardagsrum för att njuta den sociala gemenskapen. Angelica berättar om olika människor och deras behov:

- En del får man uppmana att försöka ta sig i kragen och se till att de får något arbete. Andra är så trasiga och uppgivna, så de har inga möjligheter. Dem måste man hjälpa ändå, på något annat sätt.

Angelita har en dröm om att kunna öppna ett center för äldre människor, ett härbärge där de kan bo och bli omhändertagna.

När vi samtalat en god stund, vill Angelita ta mig med att simma i en bassäng ett tag, men jag avböjer, vill tillbaka till mitt hotellrum och sortera intrycken och vila. Vi har suttit inne i hennes sovrum, där hon har skön fläkt från en luftkonditionering som sönerna bekostat åt sin kära mamma. Angelita sa:

- När du kommer nästa gång, måste du bo hos mig. Du får ta den här sängen! Var ska du då bo, säger jag skrattande. -Jag har en bädd häruppe, säger Angelita be-

stämt, och jag förstår att det är inte bara en artig gest med detta erbjudande. Angelita har tagit emot mig som en Herrens ängel, och vill bevisa gästfrihet. Hon glömmer aldrig vad Comunidad Maranata har betytt för Charlie och därmed också för henne.

- Önskar så att vi åter kunde servera mat nere på Maleconen åtminstone någon gång i månaden, säger hon långtansfullt. Hon har kvar grytorna som inköptes för detta ändamål, men behöver mera stöd för att åta sig detta.

- Jag vill vara med och forma människor till kristna karaktärer, som har Jesu kärlek till sina medmänniskor, säger Angelita.

Sonen Andy vill utbilda sig till kock för att hjälpa modern att utveckla comedoren. Han skjutsade mig till bussen morgonen därpå sedan vi tagit adjö, och han uttryckte också önskan att vara med och forma människor så de får sant människovärde. En önskan som uppenbart växt fram genom moderns föredöme.

Det värker i mitt hjärta vid tanken på det enorma behov som finns att möta uteliggare och gatubarn i Puerto Plata. Skörden är mycken, men arbetarna få. Låt oss be skördens Herre, att han sänder villiga, hängivna arbetare till den stora skörden. Sådana arbetare som Angelita. ■

*De behöver ett sant människovärde.
Haitiska skoputsarpojkar som fått mat på Puerto Platas "malecon".*

Faller Mellanöstern samman?

MR fortsätter följa dramatiken i Mellanöstern.

Text: Lars Bygdås med kommentar av Stig Erik Westman.

USA och Ryssland står öga mot öga i Genève.
USA och Ryssland står öga mot öga i östra Medelhavet.
USA är orubbligt i sina krav på Syrien och lika orubbliga när det gäller den fruktade vedergällningsattacken.
Ryssland å sin sida har dyrt och heligt lovat Syrien sitt stöd.
Samtidigt anländer nya missilbestyckade ryska fartyg till platsen. Vad händer om amerikanerna går till attack? Kommer Putin att tåga och vara passiv?

Med ett "förlamat" FN är det framför allt presidenterna Barack Obama och Vladimir Putin som håller världens öde i sina händer. Bilden är från G8 mötet i Canada tidigare i år.

Många av oss minns Kubakrisen 1962. Ryska och Amerikanska kärnvapenubåtar stod öga mot öga i havet utanför Kuba.

Då var världen "ett mänskligt misstag" från ett tredje världskrig...

Men detta är inte Kuba. Detta är Mellanöstern, platsen där den profetiska uppenbarelsen säger att slutuppgörelsen mellan Herren och avgrundsmakterna skall stå. Bibeln talar om olika vapenslag och stora arméer. Just nu har Ryssland kontinuerligt levererat kraft-

fulla vapen till Al Assadregimen - för att hålla kriget igång...

Men våra tankar går främst till den fruktansvärda humanitära situationen i Mellanöstern, med miljoner människor på flykt undan kriget. Frågan är hur länge Libanon, Jordanien och Turkiet skall mäkta med att bära ansvaret och fortsätta ha sina gränser öppna.

Vi har sett läkare som stått ensamma med hundratals lemlästade människor - män, kvinnor och barn.

Den 16 september hölls i Sverige ett flyktingmöte om

nödhjälp med bland annat USA, Storbritannien och Röda Korset.

- Detta är en humanitär katastrof som saknar motstycke. Jag har aldrig varit med om något liknande, säger biståndsmminister Gunilla Karlsson, en av värdarna för FN-mötet. (Aftonbladet. Text-TV)

Men flyktingströmmen går också norrut mot det "trygga" Europa.

Nyligen varnade myndigheterna i en stadsdel i Berlin för främlingsfientliga demonstrationer och attacker mot en förläggning som iordningsställts för 400 flyktingar i staden.

Till synes en bagatell. Men det är oftast just där bland folket som en tändande gnista kan uppstå. Det var ju just så som den nuvarande krisen i Mellanöstern uppstod när "olika grupper och minoriteter började bekämpa varandra". (MR 3-13)

Ett sammanfallande Mellanöstern kan alltså rubba balansen och få oanade konsekvenser även i vår del av världen!

Det profetiska Ordet går mot sin fullbordan

Nästa steg och scenario kan mycket väl bli uppfyllelsen av Jesaja 17 säger **Stig Erik Westman** som en kommentar till den eskalerande utvecklingen i Mellanöstern. - Damaskus skall upphöra att vara en stad.

Kapitlet inleds: "Domsord över Damaskus och Israel".

- På den dagen skall deras befästa städer vara som övergivna fästet i skogen och på bergstopparna, som övergavs när Israels barn drog in. Allt skall bli ödelagt. (Jes 17:9)

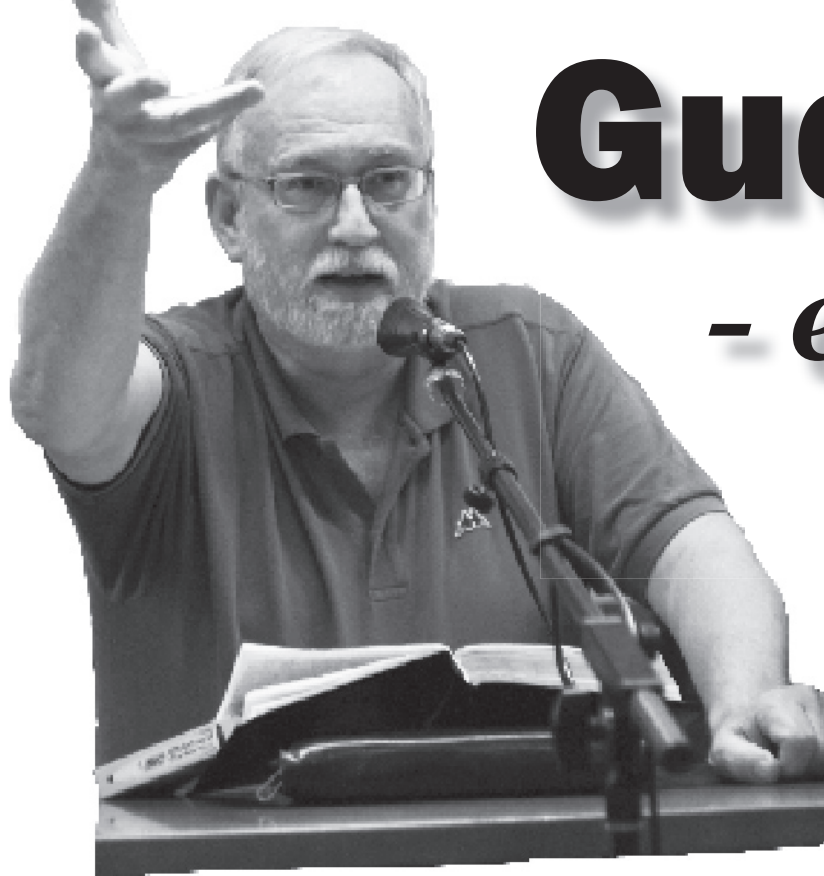
Som vi ser av kapitelrubriken är Israel inte undantaget från stridigheterna. Exempelvis Al Assad har hotat avfira missiler mot Tel Aviv.

Israel förfogar över ytterst avancerade militära vapen. Vi kan bara nämna försvarsanläggningen *Iron dome* som nyligen aktiverades som en försvarsmur runt Jerusalem, säger Stig Erik.

Det här visar att Jesu tillkommelse är mycket nära. ■

Sida vid sida står amerikanska och ryska krigsfartyg i det högexplosiva östra Medelhavet. På bilden syns amerikanska missilkryssaren San Jacinto och den ryska jagaren Admiral Chabanenko.

Guds rättf

- en fråga om

Bibelstudium av Jan Egil Hafsahl från Sommarkonferensen 2013.
MR publicerar valda delar. Finns i sin helhet på maranata.se

Markus 12:28, den sista delen av versen, frågar man Jesus:

- Vilket är det förnämsta av alla buden?"

Jesus svarade: "Det förnämsta är detta: 'Hör, Israel! Herren, vår Gud, Herren är en.' " Och; "du skall älska Herren, din Gud, av allt ditt hjärta och av all din själ och av allt ditt förstånd och av all din kraft. Därefter kommer detta: 'Du skall älska din nästa såsom dig själv.' Intet annat bud är större än dessa."

I parallellstället i Matteus 22 finns det med en liten extra uppgift i vers 17, där det står: "På dessa två bud hänger hela lagen och profeterna."

I Apostlagärningarnas andra kapitel läser vi verserna 45 och 46. Det står om dessa, att

- De sålde sina jordagods och vad de eljest ägde, och delade med sig därav åt alla, eftersom var och en behövde. Och ständigt var dag voro de endräktigt tillsammans i helgedomen och hemma i husen bröto de bröd och åto med fröjd i hjärtats enfald och lovade Gud.

Vi läser vidare i kapitel 4:32, där det heter att

- Hela skaran av dem som trodde var ett hjärta och en själ och ingen enda kallade något av det han ägde för sitt utan de hade allting gemensamt.

Vers 34:

-Bland dem fanns ingen som led nöd, ty

alla som ägde något jordstykke eller något hus, sålde detta och buro fram betalningen för det sålda, och lade den för apostlarnas fötter, och man delade ut därav så att var och en fick efter som han behövde.

I första Johannes brev, 3:17 läser vi:

- Men om någon har denna världens goda, och tillsluter sitt hjärta för sin broder när han ser honom lida nöd, huru kan då Guds kärlek förbliva i honom?"

Här säger Johannes "lida nöd". Dessa tre bibelställen innehåller samma ord. I norska bibeln heter det "*ha trang*". Här i 1917 års översättning står det "*behövde*" och "*lida nöd*". Det grekiska ordet är 'kreia'. 'Kreia' betyder helt enkelt att ha nöd; att ha ett behov, att sakna något för livets uppehåll. Och nu säger Johannes, att om vi ser någon lida, men stänger våra hjärtan inför denna verklighet, hur kan då Guds kärlek förbliva i oss? Det är en fruktansvärt allvarlig fråga.

Innan jag går in i bibeltexten ska jag säga några ord om det vi kan kalla för fattigdomsproblem. I Europa finns det ungefär 700 miljoner människor, vilket utgör en tiondel av världens befolkning. Nu säger Världshälsoorganisationen (WHO) att ungefär 80 miljoner européer, och bland dem 20 miljoner barn, lever under det man kallar för fattigdomsgränsen. Det beror på att den europeiska

definitionen av fattigdom säger, att om man lever under hälften av det som är medelinkomsten i Europa, då lever man i fattigdom. Skulle vi flytta till andra områden i världen, då skulle man säga att de där människorna är förmögna. Att vara fattig beror helt enkelt på vad för slags modell man har, hur man tänker när man ska definiera vem som är fattig och vem som är rik. Man räknar idag med att det finns cirka sju miljarder människor på jorden, en siffra som år 2050 kan vara uppe i nio miljarder människor.

Enligt en amerikansk modell har man satt gränsen för fattigdom vid en dollar om dagen. Enligt den modellen räknar man med att det finns ungefär 1,2 miljarder fattiga i världen. Samtidigt säger WHO att en av tre människor i världen dör som ett resultat av fattigdom. Vi förstår att de här modellerna på sitt vis kan vara täckande för att beskriva fattigdom. Dock, fattigdomens stora problem är orättfärdigheten.

Det vi ser är bara toppen av ett isberg. Tjugo procent av mänskligheten lever på åttio procent av världens tillgångar. Det betyder att åttio procent av världens befolkning lever på tjugo procent av tillgångarna. Man måste fråga sig om det är rättvist att vi som bor lyckligt lottade här i västerlandet, skall förbruka åttio procent, medan det vi ger åt de andra åttio procenten är de kvarstående tjugo procenten. Det är en skriande orättfärdighet.

Jesus tar i sitt eskatologiska tal i Matteus 24:12 upp ett tidstecken som väldigt ofta tystas ned i sammanhanget.

- Och därigenom att laglösheten förökas, skall kärleken hos de flesta kallna.

I den norska bibeln heter det att "*orättfärdigheten förökas*". Samtidigt som kärleksnivån sjunker. Då kärleken kallnar växer orättvisorna. Det är ett tidstecken. Vi talar gärna om andra saker som vi för-

Färdighet i kärlek

klarar vara tecken på den yttersta tiden, men Jesus säger att ett tydligt tecken är att orättfärdigheten växer. På samma sätt sätter Jesus in den svalnande kärleken i ett eskatologiskt perspektiv. Orättfärdigheten och kärleken - den ena växer och den andra förminskas.

När Gud uttalar domspremisserna över Sodom och Gomorra är det så typiskt det

hade höghet, överflöd, tryggad ro, men över den arme och den fattige ödslade man inte en enda tanke. Det var dem totalt ovidkommande.

Jesus talar i Lukas 16 om den rike mannen och Lasarus. När den rike mannen är i Hades - dödsriket - så begär han att någon ska skickas som kan varna hans bröder för den eländiga plats där han har hamnat.

som han och andra borde ha förstått vad det handlade om. Men de begrep det inte. "Nej, de hava Mose och profeterna. Dem må de lyssna till." Då måste man ju fråga sig, vad det var lagen och profeterna förkunnade för den rike mannen som han aldrig hade tagit fasta på.

I 5 Mos 15:11 säger Gud:

- Fattiga skola ju aldrig saknas i landet, därför bjuder jag dig och säger: Du skall gärna öppna din hand för din broder, för de arma och fattiga som du har i ditt land.

Det är lagen. Öppna handen för den behövande. Öppna handen för den fattige. Öppna handen för den arme. I profeten Jesajas bok står detsamma:

- Nej, detta är den fasta, som jag vill hava: att I lossen orättfärdiga bojor och lösen okets band, att I given de förtryckta fria och krossen sönder alla ok, ja, att du bryter ditt bröd åt den hungrige och skaffar de fattiga och husvillan härbärge, att du kläder den nakne, var du ser honom, och ej drager dig undan för den som är ditt kött och blod

(Jes 58: 6 - 7)

Det är en skriande orättfärdighet att vi som bor här i västerlandet, skall förbruka åttio procent av världens tillgångar, medan det vi ger åt de andra åttio procenten är de kvarstående tjugo procenten.

Hesekiel säger; fast idag mångmultipliserat. Vi går till Hesekiel 16:49:

- Se, detta var din syster Sodoms missgärning: fastän höghet, överflöd och tryggad ro hade blivit henne och hennes döttrar beskärd, understödde hon likväl icke den arme och fattige.

När Gud går till rätta, så säger han: de

Hans begäran blir tillbakavisad. Varför? Berättelsen använder precis samma uttryck som Jesus använder i det dubbla kärleksbudet. - Nej, de har lagen och de har profeterna. De får lyssna till dem. Det finns alltså något i lagen och profeterna som skulle ha sagt den rike mannen hur det var, vilket ansvar han var under, och

Tröskelmänniskan Johannes döparen säger i Lukas 3:11:

- Den som har två livklädnader, han dele med sig åt den som icke har någon; och den som har matförråd, han gör sammalunda.

Fruktansvärt impopulära texter, eller hur? Men det heter; lyssna till lagen och lyssna till profeterna. Den som har, han ska dela med sig. I den första församlingen var inte det här något problem. När kärleken var brinnande i deras hjärtan så var den utgivande kärleken inget problem. Problemet inställer sig när kärleken svalnar. Då blir det trångt i våra hjärtan. De delade med sig utifrån vars och ens behov, någon hade 'trang til' som det heter i norska bibeln.

År 49-50 i Jerusalem kom man samman till ett apostlamöte. Mötet avslutas med att man ger varandra broderhanden, och så blir man eniga med varandra genom att Jakob, Petrus och Johannes skulle koncentrera sig på det judiska folket och Paulus skulle gå till hednafolket. I Galaterbrevet upptäcker vi ett villkor som vi ofta hoppar över. I Gal

2: 9 - 10 möter vi själva konklusionen av apostlamötet:

- Och när de nu förnummo vilken nåd som hade blivit mig given, räckte de mig och Barnabas handen till samarbete, både Jakob och Cefas och Johannes, de män som räknades för själva stödjepelarna; vi skulle verka bland hedningarna, och de bland de omskurna. Allenast skulle vi tänka på de fattiga;”

Vart kommer det extra tillägget ifrån? ”Och just detta har jag också vinnlagt mig om att göra”, säger Paulus. Gå till hednafolket, men Paulus, du ska tänka speciellt på de fattiga.

Låt oss nu gå in i den första kristna tiden, till andra Korinierbrevet 8, där vi läser om en insamling från Makedoniens församling till de behövande, lidande i Jerusalem. Vi läser i vers 4:

- Mycket enträget bådo de oss om den ynnesten att få vara med om understödet

åt de heliga.

Det säger väl någonting om kärleksnivån i församlingen när man enträget frågar:

- Kan inte jag få vara med? Jag önskar att ge, och ge av mitt hjärta för att det finns människor, det finns syskon som har behov, större än vad jag har.

Det handlar om kärleksnivån i församlingen. De här syskonen var inga rika knölar som skummade av lite av grädden av sitt överflöd, utan det heter om dem:

- Fastän de hava varit prövade av svår nöd, har deras överflödande glädje, mitt under deras djupa fattigdom...”

Det är inga människor som gav ett och annat av sitt överflöd, utan det var något som har gripit dem så till den grad att man även, fast man själv var i nöd, prövad och i fattigdom, enträget frågade om lov att få vara med att ge ut till de behövande. Det är kärlek.

Församlingen var inte en grupp från

övre medelklassen, utan när Paulus skriver om Korintieförsamlingen, så säger han:

- Ty betänken, mina bröder, huru det var vid eder kallelse: icke många som voro visa efter köttet blevo kallade, icke många mäktiga, icke många av förnämlig släkt. Men det som för världen var dåraktigt, det utvalde Gud, för att han skulle låta de visa komma på skam. (1 Kor 1:26-27)

Det är församlingen i Korint.

Den första församlingen var ett klasslöst samhälle. I det här klasslösa samhället delade man med sig för att en utjämning skulle ske bland syskonen. Man gav av sin fattigdom till andra som kanske hade mindre än vad man själv hade.

Det var det typiska kännetecknet för den urkristna församlingen. Då måste vi parentesfråga oss: Hur mycket urkristet det är i vår församling och i våra liv? En absolut utjämning bland syskon. Ingen fattig, ingen rik. Men Skriften säger också att det inte går mer än en generation, innan det har kommit betydliga repor i lacken på den här församlingens liv och kärleksnivån har sjunkit rejält. Det är inte så många år senare Jesu halvbroder Jakob skriver sitt brev. Du kan ju spegla de här två texterna mot varandra; utjämningen i Jerusalemförsamlingen med budskapet du möter i Jakobsbrevet. Det är bara en generation senare. När Jakob skriver sitt brev säger han så här:

- Mina bröder, menen icke att tron på vår Herre Jesus Kristus, den förhärligade, kan stå tillsammans med att hava anseende till personen. Om till exempel i eder församling inträder en man med guldring på fingret och i präktiga kläder, och jämte honom inträder en fattig man i smutsiga kläder, och I då vänden edra blickar till den som bär de präktiga kläderna och sägen till honom: ’Sitt du här på denna goda plats’, men däremot sägen till den fattige: ’Stå du där’, eller: ’Sätt dig därnere vid min fotapall’ — haven I icke då kommit i strid med eder själva och blivit domare som döma efter orätta grunder?

Man måste hålla med om att det är en oerhörd skillnad mellan det vi möter i Jakobs brev och det vi möter i början av Apostlagärningarna. Det heter vidare i Jakob 2:15 - 17:

- Om någon, vare sig en broder eller en syster, saknade kläder och vore utan mat för dagen och någon av eder då sade till denne: ’Gå i frid, kläd dig varmt, och ät dig mätt’ — vartill gagnade detta, såframt han icke därjämte gäve honom vad hans kropp behövde? Så är ock tron i sig själv död, om den icke har med sig gärningar.

Den första församlingen var närmast

Men så har församlingen ganska snabbt blivit en institution där man mer eller mindre accepterat en klasskillnad, även inåt i församlingen. Rik - fattig.

revolutionär, därför att man predikade en total utjämning inom församlingen. Det var en grundregel för liv och gärning. Ingen kallade något för sitt, utan dessa hade allting gemensamt. Men så har församlingen ganska snabbt blivit en institution som tog upp överlevnadsfrågan på världens premisser, där man mer eller mindre accepterat en klasskillnad, även inåt i församlingen. Rik - fattig.

Det som nu sker i historien, det är att kyrkan, eller församlingen om du vill kalla den så, fortsätter med en och annan välgörenhets- eller barmhärtighetsinsats för de fattiga. Delar lite av sitt överflöd. Men man är inte längre själv ibland dem, utan de fattiga blev ett objekt, några som står utanför och som man skänkte sina gåvor åt. Det sker en fruktansvärd förvandling från att ha varit ett subjekt, alltså någonting som är mig personligt vidrörande, till att de fattiga blir några som är där ute, som vi ger en och annan allmosa. Det sker en radikal förändring, och det under en tidrymd av 30 år ungefär. Nu är det inte längre frågan om rättfärdighet, utan det blir nödarbete och filantropi. Det är skillnaden. Den första församlingen handlade utifrån rättfärdighet, medan nästa generation handlade utifrån filantropiska tankegångar. Här har det skett en radikal förändring, och förändringen har skett på kärleksnivå. Guds rättfärdighet blir utbytt mot filantropi, nödarbete och hjälpororganisationer. Där är vi nu. Det är situationen för församlingen idag.

Frågan är om vi ska handla utifrån rättfärdigheten, om den får prägla våra tankar och våra liv, eller om vi ska handla utifrån filantropiska tankegångar. Det är en stor, väsentlig skillnad om vi själva blir en del av budskapet eller om vi sitter på vår höga piedestal och delar ut lite allmosor i missionens namn. Jag känner ett djupt och innerligt behov i mitt inre av frälsning; Herre, fräls mig, du som älskar rättfärdighet, men hatar orättfärdighet. Jag upplever att jag behöver rening både i mitt sinne och i mitt hjärta. Syskon, varenda dag som man är ute på fältet så möter man denna oerhörda nöd bland människor. Frågan är hur vi ser på dem, om vi handlar utifrån rättfärdighet eller om vi handlar utifrån filantropi, nödarbete. Finns det någonting som griper tag i mitt inre eller är det så att jag lever mitt liv och för att döva mitt samvete så ger jag en och annan gåva för att hjälpa de lidande i deras situation, för att bättra på mitt dåliga samvete.

Var är du, Jesus? Han är bland de förtryckta, bland de lidande, de fattiga, de nedstämda, de gisslade, de plågade.

Jag söker inte efter att angripa någon, utan jag upplever det här som mitt problem, som något jag lever i varje dag. Ute bland syskon känner jag det så här: Herre, handlar jag nu som en rik överklassmänniska som delar med sig ett och annat, eller handlar jag efter din rättfärdighet?

Vad är församlingen? Ubi Petrus ibi Ecclesia, (Där Petrus är, där är församlingen) sa Ambrosius på 300-talet. Man försökte på det sättet att underbygga den katolska kyrkan. Vi säger istället så här: Ubi Kristus ibi Ecclesia, (Där Kristus är, där är församlingen). Då måste man fråga: Jesus, var är du? I ärlighetens namn måste vi svara på den frågan: Jesus var är du? Var är du, Jesus?

Det heter i profetordet att Jesus skulle födas i Betlehem. Vi går till Mika kapitel 5:2. Där möter vi grundprofetian för var Jesus skulle födas.

- Men du Bet-Lehem Efrata, som är så ringa för att vara bland Juda släkter, av dig skall åt mig utgå en som skall bli en furste i Israel.

Från Betlehem, Davids stad, därifrån utgår kungalinjen. Av dig, Betlehem, skall

det utgå en furste, en konung. Betlehem är konungalinjen i vår bibel. Orsaken till att man i Antiokia blev kallade för kristna var att man har gjort Jesus till konung och Herre i sina liv. Han är min Herre, han är min konung. Han som blev född i Betlehem och därifrån når mig konungalinjen. Det här är mycket märkvärdigt, därför att överallt när man möter namn i bibeln så är man kopplad till födelseplatsen. Det heter exempelvis, Judas Iskariot eller Judas från Keriot. Du möter Maria Magdalena, Maria från Magdala. Vi läser om Simon från Syrene, Josef från Arimatea, Josef från Cypern, Paulus från Tarsus, men det heter aldrig Jesus från Betlehem. Utan det heter Jesus från *Nasaret*. Varför heter det inte Jesus från Betlehem? Man har försökt att förklara det här med att han var uppväxt i Nasaret. Förklara på det viset, och du kommer att gå miste om hela bibelns dubbla evangelium. Han är Jesus från Nasaret. Om Juda från Betlehem representerar konungalinjen, så representerar Galiléen från Nasaret tjänarelinjen.

Grundprofetian i Jesaja 9:1 säger:

- Dock, natt skall icke förbliva där nu ångest råder. I den förgångna tiden har han låtit Sebulons och Naftalis land vara ringa aktat, men i framtiden skall han låta det komma till ära, trakten utmed havsvägen, landet på andra sidan Jordan, hedningarnas område”

Så heter det i 1917 års översättning. I folkbibeln heter det *”hednafolkens Galiléen”*, och det är precis som det också heter i norska bibeln, *”hedningernes Galilea”*. Vad är Galiléen? Det är där natt råder, där ångest råder, där man är ringa. Vers 2: De som vandrar i mörkret, de som bo i dödsskuggans land, de som har bördornas ok, de som är gisslade och plågade, de är från Galiléen. Hos detta folk råder ångest; de är förtryckta, de är de undertryckta massorna. Det är Galiléens folk. Det är de plågade, de fattiga och eländiga. Det är så ett med människans tänkesätt att när Filippus kommer till Natanael och säger att vi har funnit Jesus från Nasaret, säger han: -Kan något gott komma från Nasaret? Är det möjligt? Vi vet vilka de är, de plågade, de förtryckta, de fattiga, de lidande, de utlämnade, och nu säger han, vi har hittat Jesus ifrån Nasaret. Men kan överhuvudtaget något gott komma ut ur sådana förhållanden? Det är frågan.

Ubi Kristus ibi Ecclesia, där Jesus är,

där är församlingen. Var är du, Jesus? Han är bland de förtryckta, bland de lidande, de fattiga, de nedstämda, de gisslade, de plågade. Ska man vara Jesu efterföljare så får man gå dit där Jesus är. När Jesus kom sa folket: -Där kommer han, profeten från Nasaret. Han är en av oss. Han kommer inte som någon religion, som någon översittare, han är en av oss. Han tillhör folket!

Det heter i Matteus 25:34-36:

- Därefter skall Konungen säga till dem som stå på hans högra sida: 'Kommen, I min Faders välsignade, och tagen i besittning det rike som är tillrett åt eder från världens begynnelse. Ty jag var hungrig, och I gäven mig att äta; jag var törstig, och I gäven mig att dricka; jag var husvill, och I gäven mig härbärge, naken, och I klädden mig; jag var sjuk, och I besökt mig; jag var i fängelse, och I kommen till mig.

Jesus ställer sig solidarisk med de hungriga, med de törstiga, med de hemlösa, med de nakna, med de sjuka och de fängslade. Johannes döparen frågar, om det var i anfäktelse eller om det var för att övertyga sina efterföljare vet jag inte, men han skickar dem ut till Jesus från fängelset och frågar om han var den som skulle komma, eller ska vi vänta någon annan? Så får han svaret att blinda ser, spetälska blir rena, döva hör, döda uppstår och evangelium blir predikat för de fattiga.

Det är tidstecken. Det är övertygelse i detta. Hälsa Johannes att evangelium blir predikat för de fattiga!

Jesus är ingen översittare. Jesus strör inte ut allmosor, utan Lukas säger så här i kapitel 9 vers 58:

- Då svarade Jesus honom: "Rävarna hava kulor, och himmelens fåglar hava nästen; men Människosonen har ingen plats där han kan vila sitt huvud.

Där möter jag en frälsare som går in under andras behov och lidande, som delar deras vardag i ett gemensamt lidande. Det är inte filantropen som står och delar ut en och annan allmosa, utan Människosonen, som själv inte har någon plats där han kan vila sitt huvud. Han delade deras lidande. Han är solidarisk ända in i döden. Skriften säger i Johannes 19, att över Jesu huvud på Golgata hängde man skylten: Jesus från Nasaret, judarnas konung.

Vi citerar gärna från Antiokia hur de kristna blev kallade för kristna. Det är vår ställning i Kristus. Men det är mycket sällan jag hör citeras ifrån Apg. 24 när anklagelserna kommer emot Paulus då han står inför Felix: Denne, han är en huvudman för nasaréernas parti. Han är en nasaré, helt enkelt. Nasaréernas sekt står det i norska bibeln. Vi går gärna med på att vi är kristna, men knappast att vi tillhör nasaréernas sekt. Kristen, det är vår ställning i Kristus. Nasaré, det är vår ställning i världen. I tjänsten för Jesus. Vi är kristna, och vi tillhör nasaréernas sekt. Jag är en sektmedlem, halleluja! I nasaréernas sekt, i hedningarnas Galiléen, där hör vi hemma.

Avslutningsvis, det finns ett märkligt uttryck i Markus evangelium 16:7, i förbindelse med uppståndelsen:

- Men gån bort och sägen till hans lärjungar, och särskilt till Petrus: 'Han skall före eder gå till Galiléen; där skolen I få se honom.

Vad menas med det här? Gå till Galiléen, så ska ni få se honom, er uppståndne Frälsare. Varför säger han inte: säg åt dem att de går till tempelplatsen, så ska jag möta dem där. Eller, säg åt dem att de går till Olivberget så ska jag möta dem där. Eller någon plats i Jerusalem, så ska jag möta dem där. Han säger: Gå till Galiléen, där skall ni få se mig. Jag undrar ibland vad det är Jesus vill visa sina efterföljare. -Gå till Galiléen, där skall ni få se mig!

Har du sett Galiléens Jesus? Har du slagit följe med Nasaréens Jesus? Har du gått med honom till det folk som bor i dödsskuggans land, där man upplever nöd och elände, förtvivlan och fattigdom? Ubi Kristus ibi Ecclesia, det är där du är,

I den yttersta tiden ska orättfärdigheten växa, och kärleken ska kallna. Men Herre, hjälp oss att bryta trenden, genom ett radikalt möte med dig!

-Jesus, jag vägrar att leva mitt liv, att lägga ner mina krafter, de sista jag har, i något sorts småborgerligt församlingsliv där vi sysslar med en och annan allmosa. Jag önskar att leva mitt liv i en utgivande gemenskap.

Jesus. Jag var naken, jag var fattig, jag var sjuk, jag var i fängelse, jag var törstig.

Det finns i Jesu undervisning en horisontal och en vertikal relation. Lukas 15 handlar om tre liknelser. Det förlorade fåret, och den borttappade penningen. Den ene förlorad *utanför* huset, den andre förlorad *i* huset. Vidare liknelsen om de två sönerna, en i huset och en utanför. Det handlar om den vertikala delen av evangelium, om Gud och människan. I Lukas 16 möter vi liknelsen om den otrogne förvaltaren, om den rike mannen och Lasarus. Det är den horisontella relationen. I mycket stor utsträckning har vi lagt fokus på att predika evangelium så att människor får uppleva frälsning, och jag säger inte att det är fel, absolut inte, det är underbart! Vi ska predika evangelium så att människor får uppleva frälsning, men vi får heller inte glömma att med många andra ord vittnade han och förmanade dem i det han sade, låten eder frälsas ifrån detta vanartade släkte,

detta perversa släkte. Det finns ett ansvar i den relationen. Vi är kristna, och vi är nasaréer. Det handlar om rättfärdighet.

- Jesus, jag vägrar att leva mitt liv, att lägga ner mina krafter, de sista jag har, i något sorts småborgerligt församlingsliv där vi sysslar med en och annan allmosa. Jag önskar att leva mitt liv i en utgivande gemenskap där man kan få uppleva det Nya testamentet talar om: dessa hade allting gemensamt! Det livet kommer vi inte in i hur som helst. Det är inte någonting vi bara beslutar oss för, det är en hjärtats inställning. Paulus säger till Timoteus att av kärlek till penningen har somliga farit vilse. Herre, hjälp oss att bli goda förvaltare, så vi inte far vilse i tiden, utan kan bli trogna det du har givit oss.

Herre, tack för att du vill bygga din församling efter urkristna principer, och vi får börja både med en vertikal och en horisontal relation. Det är människor som handlar och agerar, och det är rättfärdigheten som driver dem. Inte deras önskan

om att vara goda, snälla, rara, missionerande. Herre, grip mig i mitt hjärta.

Det är en kärleksfråga i församlingen. Jag vill vara med därför att det finns behov; det finns människor som lider och som saknar livets nödort. Jesus, kan inte jag få vara med och lägga ned mitt liv i detta arbete. Det är kärlek.

I den yttersta tiden ska orättfärdigheten växa, och kärleken ska kallna. Men Herre, hjälp oss att bryta trenden, genom ett radikalt möte med dig!

- Gå till Galiléen, där ska ni få se mig. Tänk om du får se honom, som sa, jag var naken, jag var fattig, jag var sjuk, jag var lidande. Det är inte filantropiskt evangelium, det är en kärleksfråga, och det kan endast och allenast ske genom att möta Honom, som personifierad är kärleken. ■

Bibelstudiet i sin helhet går att beställa som särtryck från Bällsta Mediacenter.

Kyrko- och väckelsehistoria

Jan Egil Hafsahl

Kyrko- och väckelsehistoria

av Jan Egil Hafsahl, 168 sidor

Författaren skriver i bokens avslutningskapitel: "Vår främsta sanningskälla är Bibeln. Det profetiska Ordet vägleder fortfarande som 'ett ljus som lyser i en dyster vildmark', och ger sann kunskap åt den som söker."

Detta ger ett klart perspektiv över kyrko- och väckelsehistorien. Mycket läsvärd bok!

Pris: 129 kr + porto

E-post: bmc@maranata.se Tel 08 98 56 83

Nyandliga läkedomsmetoder

Kapitel 4 ur den nyutkomna skriften nyandligheten och det gamla evangeliet

Stig Andreasson

Helande av fysiska sjukdomar med hjälp av magiska verkningsmedel blir allt vanligare. De flesta som håller på med detta tar frimodigt på sig den engelska titeln *"healer"* (helbräddagörare). En del av dem påstår sig ha övernaturliga gåvor. För andra är det särskilt viktigt att kunna sätta en vetenskaplig stämpel på verksamheten. Så kallad *"andlig eller spirituellt helbräddagörelse"* blev förvisso praktiserad långt innan vår tids New Age-bölja kom. Men New Age har bidragit till att göra denna typ av helande-verksamhet mer allmänt praktiserad och godkänd.

Elektromagnetisk kropp och kosmisk energi.

Hustrun till en läkare i en stad i Norge säger sig ha gåvan att kunna "känna" vilka sjukdomar folk lider av och kanske också finna den rätta medicinen. Detta förmår hon helt enkelt genom att hålla sina händer i närheten av patientens kropp. Hur förklarar hon detta fenomen? Jo, förutom den vanliga kroppen har varje människa en elektro-magnetisk kropp, säger hon. Det är den kroppen hon kan "känna" i sina händer. Hur har hon utvecklat denna ovanliga "känslighet"? Jo, genom att tömma sitt inre på tankeverksamhet! Detta är utan tvekan märkligt. Hennes man försöker ställa rätt diagnos och välja rätt behandling av patienten efter att ha fullbordat sju års medicinska studier. Hustrun däremot har fått sin helande förmåga genom att sluta tänka! De två metoderna sägs komplettera varandra.

En elektromagnetisk kropp! Det låter onekligen bra i teknikens förlovade tidsålder. Men det är nog bara ett nytt namn

på det mystiska fenomen som i ockulta kretsar länge varit känt under benämningen *"astralkroppen"*. Denna kropp sägs vara skild från den vanliga kroppen och gör det bland annat möjligt att göra "utflykter" från den fysiska kroppen. Här finner vi alltså att renodlad ockultism gömmer sig bakom finurliga namn och definitioner, som går hem hos okunniga och tanklösa människor. Det hör också till saken att nämnda läkarpar också har stort på andra mystiska läkedomsmetoder, som alla är importerade från Orienten och bygger på urgammal hednisk filosofi.

Det som er mest skrämmande i vår tid är att allting blandas. Klassisk läkekonst och magisk helbräddagörelse, studier av människans psyke och ockulta experiment. Namn, ord och benämningar har snart förlorat det mesta av sin ursprungliga betydelse. Förvirringen är nästan total. Många människor vet varken ut eller in. Är inte detta ett verk av den fiende som alltid älskat att fiska i grumligt vatten?

Magisk helbräddagörelse förekommer i en mängd former som vi här inte kan gå in på i detalj. En metod som blivit mycket omtalad på sistone är den s.k. *"Reikimetoden"*. Ordet *"Reiki"* är japanskt och betyder *"universell livsenergi"*. Ursprungligen kommer *"Reiki"* från Tibet men blev upptäckt av en japan på 1880-talet. Först under senare år har *"Reiki"* blivit känt i Europa. Den energi, som är själva kärnan i *"Reiki"* måste aktiveras av en *"Reikimästare"*. En sådan kan man bli efter flera dagars kurs. När den s.k. *"energin"* väl har blivit aktiverad finns den i kroppen resten av livet. Den som har mottagit den kan då överföra den till andra. En svensk *"reikilärare"* uttrycker det så här: *"Vi blir redskap för reikienergin som strömmar genom våra*

händer." Överföringen sker alltså genom handpåläggning.

I en medelstor norsk stad blev nyligen en klinik med namnet *"Öst-Västkliniken"* presenterad i stadens tidning. Kliniken sägs samla det bästa både från den östliga och den västliga läkekonsten. Bland de anställda på kliniken finns både akupunktör, reikihealer, fysioterapeut och massör. Vad den mystiska *"reikienergin"* egentligen är tror jag ingen i klinikens ledning har försökt förstå. En mängd andra ockulta helandemetoder bygger på liknande idéer om en mystisk *"kosmisk energi"*, som skall överföras till den sjuke genom handpåläggning. En och annan *"healer"* sägs också ha *"varma händer"*.

Många av de metoder som importerats från öst går in i varandra och är släkt med varandra. Qigong sägs vara en andnings- och rörelseteknik, kompletterad med meditation. En speciell *"fullmånemeditation"* praktiseras. *"Vi använder oss då av fullmånens kraft"*, säger qigongledarna. Qigong har sina rötter i taoismen, Kinas gamla religion.

Ögondiagnosen, också kallad "irisdiagnosen".

Denna metod har blivit mycket utbredd i många länder. Att en läkare kan se vissa sjukdomssymptom i en patients ögon är utan tvekan rätt och riktigt. Men ingen läkare, allra minst en ögonläkare, skulle acceptera påståendet att alla sjukdomar skulle kunna upptäckas på den vägen. I en liten skrift berättar den schweiziske läkaren U. Senn om de omfattande undersökningar som gjordes av ett antal läkare i syfte att kontrollera i vilken mån *"irisdiagnosen"* stämde med verkligheten. Resultatet blev totalt negativt. Många sjukdomar förorsakade ingen som helst

förändring i patientens ögon och kunde inte upptäckas där med hjälp av någon acceptabel metod.

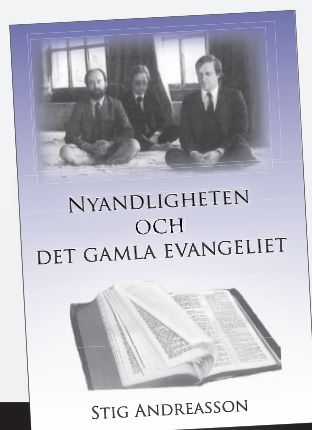
Tidningar annonserar ibland att för ett billigt pris kan vem som helst skaffa sig en bok, som ger undervisning om hur man upptäcker sjukdomar genom att granska patientens ögon. Det handlar egentligen om att använda sig av ett slags "diagram", som innehåller nyckeln till den rätta diagnosen. Diverse författare har gett ut omkring femton olika nycklar till ögon-diagnos. Vilken av dessa femton nycklar man skall använda sig av, får man tydligen själv avgöra. Eftersom denna metod inte bygger på någon objektiv medicinsk grund, måste den betraktas som en totalt subjektiv företeelse.

Detta betyder inte att "ögon diagnosen" alltid visar sig vara felaktig. Jag har hört om tillfällen då ögon diagnostikern var i

med hjälp av denna praktik, förenad med "orakler" (svar från gudarna), försökte påverka makterna i den andliga världen. Avsikten med nålarna var att befria den sjuke från onda andemakter. Det var i den västliga världen som denna metod fick sitt nuvarande latinska namn, av "Acus" (nål) och "Punctus" (punkt). Också homeopatin är en slags medicinsk ockultism. Dess grundläggare **Samuel Hahneman** (1755 – 1843) var starkt påverkad av österländska religioner. Irisdiagnosen blir som bekant ofta praktiserad av homeopater. Det är sant att många västerländska utövare av dessa läkekonster försöker sila bort den österländska filosofi som utgör grundvalen för dem. Men frågan är om inte dessa metoder bara fungerar då de förblir förenade med sin esoteriska (ockulta) källa. Teorin om "den kosmiska energin" försvinner heller

Det är inte guld allt som glimmar.

Pastor Kurt Koch från den tyska lutherska kyrkan var en begåvad förkunnare och en erfaren själasörjare. Han skrev en rad värdefulla böcker. Han upplevde på nära håll hur människor drabbades av svåra själslidanden efter besök hos sådana som praktiserade ockult healing. Han var också bedrövad över att magin hade blivit "kristnad" på många håll i den västliga världen. Han menade, att det var en markant skillnad på helande, utfört av personer med ockulta förmågor, och helbrädagörelse som svar på bön i Jesu namn. En "healer" framstår ofta som en slags allmän välgörare i många europeiska länder. Han ställer ju sina förmågor till tjänst för det goda, sägs det. Det är därför mycket svårt att få folk att förstå att följderna av en sådan verksamhet faktiskt

Nyandligheten och det gamla evangeliet

Av Stig Andreasson, 56 sidor, häftad.

En ny aktuell skrift, med vägledande undervisning
i 11 korta kapitel. Ett par rubriker:

Den mystikpräglade religionens återkomst.

Nyandlighetens inflytande på kristen tro och förkunnelse.

Pris: 39 kr +porto

E-post: bmc@maranata.se Tel 08 98 56 83

stånd att uppenbara sådant som varken röntgenbilder eller andra läkarundersökningar hade gett klarhet i. I sådana tillfällen är den enda förklaringen att en "mediumsgåva" varit involverad. Utövarerna har fått information från en översinnlig källa, precis som när det handlar om vanlig spådom, som slår in. Vi kommer då inte bara farligt nära gränsen till det mystiska, okända och fördolda, alltså det ockulta. Vi är då faktiskt redan inne på ett område där osynliga krafter opererar.

Det engelska ordet "healing" (helande) har blivit en samlande benämning på de många alternativa läkedomsmetoderna i vår tid. Ja, dessa metoder är verkligen många, men den s.k. "kosmiska energin", som skall tillföras den sjuke, är ett gemensamt begrepp inom de flesta av dem. Just detta är avsikten med akupunktörens placering av nålar och många andra esoteriska läkedomsmetoder. Akupunkturen var känd i Kina redan 3000 år före Kristus. Det var den tidens präster som

aldrig helt från praktiserandet av dessa läkedomsmetoder.

I ett annat sammanhang skall vi säga något om kreativ visualisering och positiv beaktelse, vilket också används med avseende på helbrädagörelse. Det finns nämligen olika filosofiska riktningar, som inte alls nämner något om den mystiska, kosmiska energin utan bara talar om den dolda kraften i människans eget psyke. Om den sjukets medvetande och undermedvetande blir fyllt av positiva föreställningar om hälsa och sundhet, så resulterar detta i att sjukdomen försvinner. Den s.k. "mirakeldoktorn" Coué formade sin berömda, suggestiva mening så här: "Du blir bättre och bättre dag för dag." Somliga menar att en sådan positiv inställning är nog för att bota alla sjukdomar. Detta kan givetvis inte betraktas som magi i egentlig mening. Men det mänskliga psyket tillskrivs en nästan magisk förmåga att bota alla slags lidanden.

kan vara skadliga. Men Kurt Koch hade sett mycket av detta som själasörjare. Han var dessutom överbevisad om att inte alla av de omtalade helbrädagörelsespredikanterna var bärare av äkta gudomliga, karismatiska nådegåvor. De var snarare medier för en annan kraft. Han hade sett så mycket av baksidorna av deras verksamhet. Allt detta visar oss, att vi måste vara vakna för att falska efterrapningar av gudomligt helande kan förekomma.

Som kristna har vi all orsak till att tacka Gud för läkarvetenskapen. När sjukdomen kommer tror vi också på Guds helande makt och förbönens välsignelse. Men det som varken är en naturlig läkeprocess under medicinsk behandling eller gudomligt helande som svar på bön, bör vi hellre ställa oss skeptiska till. I tvivelaktiga tillfällen bör vi hellre ta det säkra före det osäkra. Magisk helbrädagörelse i vetenskaplig och till och med kristen förklädnad blir allt vanligare. ■

Barnen

– statens egendom eller föräldrars ansvar

Apropå skolans värdegrund

Text: Emanuel Johansson

”Skolans värdegrund” är ett begrepp som återkommer inom det svenska skolväsendet. I skolplanerna för alla årskurser och ämnen ges instruktioner och beskrivs mål för arbetet med värdegrunden. I och med den gemensamma värdegrunden som skall efterlevas och förmedlas har skolan ett utökat uppdrag. Skolans uppgift är inte enbart att förmedla kunskap i olika ämnen utan också att fostra medborgare utifrån värdegrunden.

Ett begrepp med stora anspråk

De första intrycken av vad som finns att läsa om värdegrunden är att det mycket handlar om skolans miljö, att motarbeta mobbing och skapa lika förutsättningar för alla elever. Något som självklart en institution med stora grupper barn måste arbeta med. Men samtidigt är uttrycket ”värdegrund” ett begrepp som gör stora anspråk. Nuvarande wikipediasidas författare i ämnet, som för övrigt skrivit en informativ och noga källhänvisad artikel om värdegrunden, beskriver det så här:

- För det andra skrivs det fram att denna värdegrund utgörs av en uppsättning oförförklarliga värden, det vill säga värden som gäller under alla omständigheter och som inte kan förhandlas bort.
- För det tredje står det i läroplanerna att

skolan ska förmedla och hos eleverna förankra denna värdegrund. Dessa verb antyder att värdegrunden är fast, färdig och odiskutabel. Ett sådant synsätt är långt ifrån invändningsfritt. Det skulle kunna ses som ett uttryck för etnocentrism och för en blind tro på att medborgarna i Sverige eller att de som skriver statliga utredningar och styrdokument nått fram till den fulla sanningen om det goda och det rätta.

Frågan jag vill lyfta fram med den här artikeln, är vad som händer när dessa ”oförförklarliga värden” hamnar i konflikt med de värden barnens föräldrar önskar förmedla till sina barn eller om dessa värden ställs emot skolans ambition att vara neutral inför individens religion och trosutövning.

Obekväma åsikter skall bemötas

Skolinspektionen kom 2012 med en rapport om hur det går med skolans medborgarfostrande arbete med demokrati och värdegrund. I rapporten beklagar man att skolorna fortfarande till största del arbetar med den kunskapsförmedlande delen av sitt uppdrag. I rapporten efterlyser man också ett öppnare samtal i klassrummen. Vi citerar:

- Det är högst väsentligt att alla åsikter tillåts komma upp till ytan, så att även eventuellt obekväma åsikter i strid med läroplanen kan bemötas.

Det är tydligt att åsikter och uppfattningar som elever kan ge uttryck för skall kor-

rigeras för att hållas inom ramen för värdegrunden. Då återkommer vi till frågan om innehållet i värdegrunden. Är värdegrunden i sig neutral eller finns det sådant som kan hamna i konflikt med individens rätt. För mig som kristen blir det självklart att pröva denna fråga inför den kristna tron.

Skolverket skriver att värdegrunden handlar om:

- människolivets okränkbarhet, individens frihet och integritet, alla människors lika värde, jämställdhet mellan könen och solidaritet mellan människor.

Vackra ord som de flesta kan skriva under på. Men uttrycken är luddiga och ger utrymme för stora skillnader i tolkning och praktiskt genomförande.

Är värdegrunden neutral?

Tittar vi lite närmare på värdegrundens olika delar blir neutraliteten inte lika självklar. I styrdokumentens material om sex och samlevnad blir kontrasten mellan kristen tro och innehållet i värdegrunden tydlig. Skolverket skriver att eleverna ska lära sig *om* hur olika religioner och livsåskådningar begränsar samtidigt som eleverna *ska* uppmuntras att utveckla sina intressen utan fördomar om vad som är kvinnligt och manligt.

Här avslöjas en skillnad i den grundläggande människosynen. Där ”värdegrunden”, något hårddraget uttryckt, utgår från att existensen av en känsla eller

bøjelse är legitimerande för densamma medan en kristen människosyn utgår från att människan i grunden är anfäktad av synd, och att det därför behövs yttre normer för hur vi ska leva och handla.

Ett exempel på vad värdegrundens uttryck kan resultera i är att äktenskapet mellan man och kvinna räknas som ett traditionellt könsmonter som skall motverkas. Det är också uppenbart att dylika normbrytande tankar framställs som värdegrundsenliga. I detta sammanhang kan nämnas att Skolverket på webbplatsen för värdegrundsarbetet länkar till RFSL som erbjuder sin delaktighet i skolornas arbete. En intresseorganisation som är långt ifrån neutral.

Den kristna tron är förenlig med värdegrundens uttryck om allas lika värde, men kan för den sakens skull aldrig bli enig med att alla livsstilar och handlingar skall värderas lika.

Vi kan alltså konstatera att värdegrundens neutralitet till den kristna tron inte är självklar och vid närmare eftertanke skulle vi kunna dra slutsatsen att en gemensam värdegrund omöjligt kan ställa sig neutral till alla människors uppfattningar om vad en sådan skall innehålla. Det blir en paradox då värdet av *individens frihet och integritet* begränsas av vad som annars är värdegrundsenligt. Då kommer vi till den större frågan i sammanhanget, nämligen vems uppgiften egentligen är att ge barnen deras värdegrund. I den frågan hamnar intressekonflikten framför allt mellan staten och föräldrarna.

Vem har rätt att påverka barnen - staten eller föräldrarna?

Å ena sidan har vi staten som utifrån utredningar och politiska intressen genom tillsynsmyndigheter och verkställande institutioner bestämmer vilka värden som gör en uppväxande människa till en fungerande och bra samhällsmedborgare. Å andra sidan har vi föräldrar som utifrån sina livserfarenheter, sin tro och kanske framför allt sin kärlek till sina barn önskar ge dem en bra grund för livet.

Tittar vi på de internationella konventionerna i ämnet står det helt klart att föräldrarnas intresse att påverka sina barn väger mer än statens. I EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna artikel 14 som är överordnad svensk lag heter det:

- Friheten att inrätta undervisningsanstalter med iakttagande av de demokratiska principerna och föräldrars rätt att tillförsäkra sina barn sådan utbildning och undervis-

ning som står i överensstämmelse med föräldrarnas religiösa, filosofiska och pedagogiska övertygelse ska respekteras enligt de nationella lagar som reglerar utövandet av dessa rättigheter.

Så ser inte verkligheten ut i Sverige 2013. Här verkar det i det närmaste som självklart att det är statens uppgift att forma och fostra nya generationer. Jag har flera gånger uppfattat en argumentation om att barnens rätt till egna tankar och åsikter ställs emot föräldrars rätt att påverka sina barn. En argumentation som blir väldigt dubbel då det i själva verket betyder att någon eller något annat ställs i föräldrarnas ställe. Det demokratiska med att en av staten bestämd värdegrund skall ersätta föräldrars rätt att påverka sina barn måste

I allt detta har vi hamnat i en situation där föräldrarätten inte bara minimerats av strukturen utan också körts över av samhällets institutioner. Att detta är möjligt har förmodligen med vår kulturs tillit till att staten med dess institutioner i allt representerar det goda och rätta. Riskerna med denna situation är flera. En risk är att arbetet med skolans värdegrund, trots att det mycket handlar om demokratiska värden, i stället bidrar till ett allt mer totalitärt samhälle där staten bestämmer vad du ska tänka och tro.

Hemundervisning

Detta sätt att i demokratins namn skapa motsättningar mellan barn och föräldrar

I allt detta har vi hamnat i en situation där föräldrarätten inte bara minimerats av strukturen utan också körts över av samhällets institutioner.

starkt ifrågasättas.

Kanske kommer detta synsätt om staten som överförmyndare från de faktiska förhållanden de flesta familjer lever under, där föräldrars påverkan på barnen har minimerats. Samhällsstrukturen, inte minst på det ekonomiska planet, förutsätter båda föräldrars engagemang i arbetslivet. Barnen, från tidiga år till vuxen ålder, tillbringar största delen av sin tid i samhällets vård och den tid de är i närheten av sina föräldrar är ändå påverkan från dem avlägsen då t ex nöjesindustrin och sociala medier konkurrerar om uppmärksamheten.

sker i samma anda som samhällsinstitutionernas totala motstånd och oförstånd till hemundervisning. Det är ett övergrepp mot föräldrarätten varje gång tron och övertygelsen om att det just är föräldrarnas uppgift att förmedla värden till sina barn inte respekteras, oavsett hur god och neutral skolans värdegrund än kunde vara.

I en situation där den svenska skolan knappt klarar av sin kunskapsförmedlande uppgift och där det finns stora brister på miljö- och relationsområdet är det märkligt och upprörande att föräldrars rätt och ansvar för sina barns bästa inte

respekteras och uppmuntras. Situationen idag är att föräldrar som genom hemundervisning vill ta ansvar för sina barns bästa är förföljda och jagade ut ur landet. Detta sker knappast (som det påstås om värdegrunden), "i linje med de värden vårt demokratiska samhälle vilar på.", utan ger uttryck för något som riskerar att skada och underminera detsamma.

I det kristna perspektivet är den utveckling vi bevittnar skrämmande. Enligt det profetiska ordet skall den överhet som var satt att vara Guds tjänare utvecklas till att bli ett totalitärt vilddjursvälde. Ställer vi frågorna på sin spets måste vi som kristna ta ställning. Antingen anpassar vi oss efter ett system som gärna tar hand om och fostrar våra barn men samtidigt fråntar oss den kallelse och det ansvar Gud lagt ner i familjen, eller så rustar vi oss för det trångmål det innebär att gå en annan väg.

Men - det vi ser är för den levande kristne också en anledning att lyfta blicken och ta fasta på löftet om en ny himmel och jord.

- Men när detta börjar ske, så räta på er och lyft upp era huvuden, ty då närmar sig er förlossning. (Luk 21:28)
Kom Herre Jesus! ■

Där på Go

Appell av Tage Johansson

När Johannes är på ön Patmos blir han påmind om betydelsen av Jesu död och uppståndelse. Det handlar om blodet som flöt från Mästarens sida, om korset som kan lösa människan från den gamla skapelsen och göra henne till en ny skapelse i Kristus Jesus. Ett kors restes på Golgata, där satte Gud punkt för den gamla skapelsen. Den gamla skapelsen kan inte hjälpa eller frälsa oss men, ära vara Gud, något nytt började med Jesus Kristus. Detta nya var utlovat redan från begynnelsen och det är detta vi också får lyssna till här.

Johannes får alltså blicka in i dessa hemligheter genom Andens uppenbarelse. Det talas om honom som

är värdig att taga bokrullen och bryta dess insegel, att han med sitt blod åt Gud köpt människor. Det var ett högt pris, men han var redo att betala detta pris för människan. Skulden var stor. Man kan säga att den räckte över skorstenskransen, bildligt talat. Skulden kan aldrig utplånas på något annat sätt än genom blodet. Och det var Guds Sons blod som blev lösepenningen. "Friköpt jag är men ej med silver", priset var Guds Sons blod. Vi citerade från Uppenbarelseboken kap 5, vi går fram till kapitel 7:

- Och en av de äldste tog till orda och sade till mig: "Dessa som äro klädda i de vita, fotsida kläderna, vilka äro de, och varifrån hava de kommit?" Jag svarade honom: "Min herre, du vet själv det." Då sade han till mig:

Lyssna live!

Flera av Maranataförsamlingens bibelstudier och väckelsemöten sänds direkt över internet.

Vissa möten är också publicerade i ljudarkivet.

www.maranata.se

Missionshotellet!

Budget 425:- (inkl. frukost)
Enkel 595:- (inkl. frukost)
Dubbel 795:- (inkl. frukost)

Ett andra hem, i hjärtat av Bromma

Bällstavvägen 100, Bromma
08-627 55 55
Hemsida: www.pilgrimshem.se

Välkommen till

Maranataförsamlingen i Stockholm

Ordinarie mötestider

Tisd:	12 & 19 Bibelstudium
Torsd:	19 Bönemöte
Lörd:	18 Bön och evangelisation
Sönd:	11 Förkunnelse
	18 Väckelsemöte

Många av mötena går att lyssna till på hemsidan, live och från ljudarkivet.

www.maranata.se

08 98 56 83, Bällstav. 100, BROMMA

Radio Maranata

Stockholm, 88 MHz

Göteborg, 94,9 MHz

Dagl. 8.00 Månd & onsd 18.00

Tisd 21.00, Lörd 15.00

Radiosändningar via internet: <http://maranata.se/media/radio-maranata/>

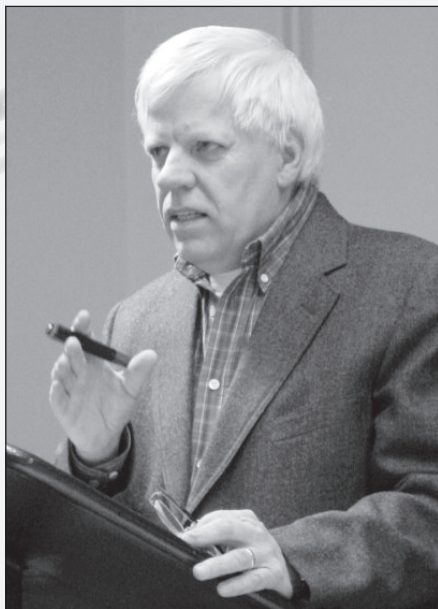
lgata

”Dessa äro de som komma ur den stora bedrövelsen, och som hava tvagit sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod (Upp 7:13-14)

Tänk att det finns ett blod som renar från varje syndafläck och som gör att människan kan befrias från djävulens våld. Så länge inte detta blod har fått frälsa dig har djävulen in-teckningar i ditt liv och du är under hans valde. Men genom blodet finns det frälsning. Vi kan aldrig sätta tillräckligt värde på detta blod, men Gud själv har sett värdet därav och givit sitt godkännande.

Det är så oerhört gripande när Johannes ser Jesus i den himmelska världen. Han beskriver honom som ett lamm som hade varit slaktat. Han blev slaktad för din och min skull.

Nu sitter du och jag inne med ett

oerhört budskap. Det är så angeläget att vi delar med oss av detta budskap. Om hjärtat blir brinnande och fyllt av kärlek så finner vi vägar. Det var ju Guds kärlek som gjorde att Jesus kom.

Var med i kampen och striden för evangelium. Det är en kamp *”mot furstar och väldigheter”*. Det är en kamp mot fursten över den här staden. Men, vilka mäktiga vapen Gud har givit sitt folk om vi tar oss an detta och är villiga att offra våra liv. Det är ett underbart

uttryck som möter oss i Domarboken om dem som ville *”prisge sina liv på stridsfältets höjder”*. Är du beredd på det, eller vill du leva ett bekvämt och egocentriskt liv? Här behövs Guds kärlek, det är inget annat som kan förändra en människas inställning till detta, att bli villig att offra sitt liv. Gud har aldrig tvingat någon. Han ställer inga krav, men kommer med ett erbjudande. När hjärtats ögon öppnas för detta, då är man redo. Aposteln Paulus ansåg sitt liv inte ha något värde för sig själv, utan det handlade om att fullborda loppet. Gud har också bestämt ett lopp för ditt liv. Lever du i loppet? Kämpar du för att vinna segerkransen? Vi behöver sporra varandra att ge allt för Jesus.

Detta budskap om korset, blodet, Golgata, har gripit mitt hjärta. Där på Golgata blev fiendens makt omintetgjord. Det blev en total uppgörelse. Djävulens rike har ingen auktoritet längre. All makt är given åt Sonen. Tänk vilken underbar frälsning vi har! Vi sjunger i sången: *”Korset där Jesus gav sitt liv, det är min glädje och min ära.”* ■

Bibel & lärjungaskola!

12 oktober till 3 november

Maranataförsamlingen i Stockholm inbjuder till tre veckor med bibelundervisning, evangelisation och väckelsemöten.

Bibelskolans ämnen:

- Ordet - Bönen - Helgelsen - Själavinnargärningen.
- Det profetiska Ordet om den yttersta tiden och löftet om Jesu tillkommelse
- Jesus - Guds Son

Information och anmälan:

Tel 08-98 56 83, info@maranata.se

Svenska medborgare tvingas fly – från Sverige!

"Hemundervisare ska vara tacksamma att de är fria att lämna landet."

(Uttalande av kommunalpolitiker i Uppsala)

Text: Berno Vidén

Att världen är full av flyktingar är ingen nyhet. Miljontals lever i flykt undan krig, svält och andra tragiska omständigheter, vilka berövat dem den mest elementära rättigheten, att leva fritt i sitt eget hemland. Sverige är ett av de länder som tar emot flest flyktingar i världen. Beräknat per capita ligger vi på tolfte plats med i snitt 8,8 flyktingar per 1000 invånare.

Att däremot svenska medborgare tvingas fly från Sverige för att få sina medborgerliga rättigheter tillgodosedda är dock mindre känt. Sedan ett par år tillbaka är det inte mindre än 15 familjer som på grund av sin religiösa eller filosofiska övertygelse tvingats att flytta från Sverige – för att inte utsättas för regelrätt förföljelse, som barnomhändertaganden och vitesförelägganden. Det handlar om svenska medborgare, föräldrar som vill göra något bra för och tillsammans med sina barn och ge dem en god fostran och bildning.

I Sverige beräknas ett hundratal familjer finnas som av olika orsaker valt att hemundervisa. Hemundervisningen som sådan är en historiskt väl beprövad undervisningsform som i flera internationella undersökningar visat sig på många sätt vara bättre än vanlig traditionell skolgång. Internationellt sett är hemundervisning en av världens snabbast växande rörelser. Land efter land inser och proklamerar att det är varje medborgares självklara rättighet att själv välja den undervisning som ska ges till barnen. Exempelvis har Finland framgångsrikt anammat den rättigheten och utgår i sin lagstiftning från läroplikt istället för den svenska modellen med skolplikt.

Både Förenta Nationernas stadgar om mänskliga rättigheter och Europakonventionen angående skydd för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, fastslår att staten ska respektera föräldrars rätt att tillförsäkra sina

barn en uppfostran och undervisning som står i överensstämmelse med föräldrarnas religiösa och filosofiska övertygelse.

I Sverige råder dock en bakåtsträvande konservativ, socialistisk politik som omöjliggör all form av individuell frihet. I Sverige är det staten och ingen annan som har monopol på barnens fostran och bildning. Alla försök att hävda hemundervisningen som ett legitimt undervisningsalternativ, en familjens och framförallt barnens rättighet, bekämpas med samhälleliga sanktioner.

Bara i år, 2013, har ett flertal familjer drabbats av oproportionerligt höga böter, trots en mångårig väl fungerande hemundervisning. Ett av fallen som nyligen uppmärksammats av media handlar om hur en familj med låg inkomst dömts att betala inte mindre än 100 000 kronor i vite! Den drabbade familjefadern Jonas Himmelstrand skriver:

- Vitet är fastställt i dom från Högsta förvaltningsdomstolen och utdöms för att familjen hemundervisat sin dotter under läsåret 2010-2011. Familjens goda hemundervisning har erkänts i rätten av både svensk och internationell expertis, och själva hemundervisningsmålet är överklagat till Europadomstolen.

Trots att familjen Himmelstrand sedan drygt ett år tillbaka lever i exil på Åland, och att vitet därmed borde vara verkningslöst för hemundervisningen, beslutar Uppsala kommun att med hjälp av Kronofogdemyndigheten driva in vitet. Uppsala kommuns ordförande i barn- och ungdomsnämnden Cecilia Forss (M) menar enligt Världen idag att vite inte döms ut för tid man bor i ett annat land, och att det i det här fallet handlar om den tid familjen bodde i Uppsala. Cecilia tycker också att familjen ska vara tacksam:

- Jag tycker vi ska vara tacksamma att vi lever i ett land som vi kan lämna (!) om vi inte är tillfreds med lagstiftningen.